

Giới thiệu Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi

- Mình chia tay nhé!- Anh nói rồi quay đi để lại nó vẫn chưa tiêu hóa hết lời anh nói.

Một lúc lâu sau, nó ngược lên nhìn trời trong xanh không một gợn mây, nó cười, "Tại sao trời lại không mưa như trong tiểu thuyết với phim nhĩ". Nó đứng dậy rồi lững thững đi theo hướng anh vừa đi.

Về đến nhà, một giọng nói vang lên, khiến gương mặt nó tối sầm lại. Giọng nói của người nó căm ghét vô cùng:

- Đi đâu về thế kia? sao mặt mày ủ dột vậy? mới bị đá sao? không phải mới đk 2 tuần à?

- Sao vào được đây?- Nó lơ đi cái câu hỏi mang theo chất giọng mỉa mai kia.

- Chìa khóa đây này!- Người con trai tung tung chiếc chìa khóa trên tay

Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi thuộc truyện teen hứa hẹn sẽ mang đến cho bạn đọc những cái nhìn đầy mới mẻ và đáng yêu trong tình yêu. Các bạn đón đọc truyện sẽ hiểu rõ hơn về câu chuyện tình buồn đầy sâu sắc này nhé.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1

- Mình chia tay nhé!- Anh nói rồi quay đi để lại nó vẫn chưa tiêu hóa hết lời anh nói.

Một lúc lâu sau, nó ngược lên nhìn trời trong xanh không một gợn mây, nó cười, "Tại sao trời lại không mưa như trong tiểu thuyết với phim nhĩ". Nó đứng dậy rồi lững thững đi theo hướng anh vừa đi.

Về đến nhà, một giọng nói vang lên, khiến gương mặt nó tối sầm lại. Giọng nói của người nó căm ghét vô cùng:

- Đi đâu về thế kia? sao mặt mày ủ dột vậy? mới bị đá sao? không phải mới đk 2 tuần à?

- Sao vào được đây?- Nó lơ đi cái câu hỏi mang theo chất giọng mỉa mai kia.

- Chìa khóa đây này!- Người con trai tung tung chiếc chìa khóa trên tay

- Không phải đã trả tôi rồi sao? sao anh lấy được nó?

- Ày.....trả thì đã trả rồi. cơ mà anh lại ngứa tay đem đi đánh lấy vài cái dùng- Người con trai nói rồi cười nham nhở

- Còn muốn gì nữa?- Nó không biết nói thế nào.

- Đưa tiền cho anh

- Không còn! Tôi nhớ hôm qua đã đưa cho anh bảy triệu.

- Chỗ đây không đủ! 1 ngày đã hết rồi..

- Muốn thì tự đi mà kiếm!- Nó nói rồi đi vào trong nhà

- Cuối cùng cũng có đưa đây cho anh không? Nói nhiều thế

- Tôi đã nói là không có rồi mà! Anh điếc à?

Người con trai lao đến túm lấy cổ áo nó nhấc bổng lên du mạnh nó vào tường

- Đưa hay không? Nó không nói gì quay mặt đi.

SOẠT!!!!

Người con trai xé áo nó không thương tiếc, từng chiếc cúc rơi lạch cạch trên đất..

- Khốn kiếp!

- Thế này có là gì đâu- Người con trai ôm lấy eo nó kéo sát vào người rồi hôn lên cổ nó. Hắn dựa đầu vào tai nó rồi khẽ cắn lên tai nó. cuối cùng dừng lại ở ở miệng nó. cái lưỡi linh hoạt cạy mở hàm răng tiến vào treu đùa với lưỡi nó.

A!

Người con trai đẩy nó ra khoe miệng còn vương chút tơ máu.

- Mẹ kiếp! cưng giám cắn a?

- Tại sao tôi lại không giám cắn anh?

- Chết tiệt!- Người con trai chửi thề rồi lao đến bóp cổ nó. Nó vùng vẫy, mọi thứ xung quanh tối sầm lại cho đến khi nó tưởng như sắp chết thì người con trai ngã gục xuống ngực nó.

- Khụ khụ!- Nó ho sặc sụa phải một lúc sau mới có dấu hiệu tạm ngừng.

- Mày...đáng chết...!!

Nó ngơ ngác nhìn cái người vừa cứu nó đang đứng chống nạnh nhìn nó chăm chăm. Một lúc sau, nó rung rung ôm chăm lấy người ấy suýt khóc, à mà không, khóc rồi, nước mắt nước mũi tèm lem đầy hết lên quần áo người ấy. Người ấy nhắm mắt muốn đẩy nó ra nhưng nó túm chặt quá nên đánh bất lực nhìn nó vấy bẩn bộ quần áo hàng hiệu. Thút thút một hồi nó mới chịu buông ra, nhìn người ấy. Đến lúc người ấy lườm nó, nó mới buông tha.

- Sao chị bảo cuối năm mới về. còn ba tháng nữa mà

- Tao chón về! Bên đấy chán quá. quy củ chặt chẽ, không nghịch phá được- Người ấy khó chịu

Nó lại lao đến ôm người ấy tiếp, nhưng người ấy kịp thời tránh ra và đón nhận cái ôm hôn của nó lại là cái bờ tường

→Giới thiệu nhân vật←

+ Nó: Nguyễn Hoàng Thiên Di. 17t. thích đánh nhau, tính cách thay đổi liên tục, đai đen karate, nhất đẳng kiếm đạo. là 1 hacker giỏi. Là con gái của tập đoàn thời trang nổi tiếng S7

+ Người ấy: Trần Ngọc Thiên Ngân 17t. cũng thích đánh đấm và chế tạo thuốc cùng độc dược. Đai đen karate taewondo, nhất đẳng kiếm đạo, luôn ra tay 1 cách tàn nhẫn nhưng trên mặt lại vẫn mang vẻ vô tội. con cưng của chủ tịch tập đoàn trang sức diamond

+ Người con trai: Phạm Vũ Thiện Minh. 18t. đẹp trai, sát gái, đánh nhau giỏi nhưng ít khi tham gia vào các vụ đánh đấm

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

Và bây giờ nó đang ngồi đối diện với Ngân cùng với hai cục giấy trên mũi. Ngân vớt cho nó lọ thuốc, rồi vắt chân lên bàn hỏi:- Nó lại đến lấy tiền à?-(gật gật) - Lần nào đến nó cũng làm như thế này à?-(lắc lắc) ngân...ngào...ngào...ên ngào trư ời.....e...đã ngém tiêng...cho ngào....Nhưng...ôm cươc.....ây ời...hôm nay...nại còi....iếp....e có.....ngưng ông...đưa...nên ngào...ánh e. (lần nào lão đến, lão chưa hỏi em đã ném tiền cho lão. Nhưng hôm trước lấy rồi, hôm nay lại đòi tiếp em có nhưng không đưa lên lão đánh em)- Mẹ kiếp! cho mày học võ để làm gì? Mà mày không đánh trả? óc mày lúc đấy bị chó nhai mất à? - Ngân tức giận đập bàn.- em...muốn đâu....khịt...khịt...- Nó vừa nói vừa nhò thuốc vô mũi- Với lại đang trong trạng thái đơ nên e k kịp ph....RẦM!!!!Ngân tức giận đập đồ bàn- Tao giết nó- Thôi không cần đâu ngồi xuống đi ngồi xuống...từ từ bình tĩnh...uống ngụm nước cho hạ hỏa nào.- Mày bảo vệ nó?- Không!- Nó vuốt tóc- Chỉ là em là một con người thiện lương tốt bụng vị tha. em sẽ không chấp nhặt mấy chuyện vặt vãnh này- Nó nói rồi hấp háy mắt nháy nháy nhìn Ngân cười rõ tươi.BỐP!!!!- Thiện lương, vị tha cái *** ...@&\$*&#&#@^£\|°¢^π¢... Tao mà không về kịp thời thì mày còn ngồi đấy mà thiện lương với vị tha không? Hà?- Chị.....về lần nào là đánh em bầm dập lần ấy. Mẹ nó thương yêu em như con đẻ. Bây giờ mẹ nó nhờ e trông nom chăm sóc nó. Dù thế nào thì cũng phải làm cho tốt chứ.- Chấmmmm sócccc! Trônggg Coiii! mày lo cho thân mày còn chưa xong lại còn đòi "mang cọc cho rêu". Nín luôn đi tao còn không ngứa ráy.- Thôi không nói nữa- Nó nói lảng- Đợi em đi tắm xong em đưa chị đi ăn, mừng chị về.Nó nói rồi đi thẳng vào nhà tắm. 15 phút sau nó bước ra với cái quần bò đen rách toét cùng chiếc áo T-shirt trễ vai màu đen với cái đầu lâu cùng đinh gần đầy trên áo.- Chờ tao! Tao cũng phải đi tắm không đồ của tao bị mày làm cho giống như giẻ lau rồi- Nó dơ tay làm dấu hiệu mời rồi đi ra phòng khách xử lí Minh đang mê man do thuốc gây mê của Ngân.30 phút sau nó và ngân đã đang vi vu trên con xe đua của hắn. Còn hắn á?

Đang ngủ say sưa trong...cái cũi của nó rồi. Nó đưa Ngân đến quán kem quen thuộc của hai chị em nó. - Hi! Chị Hạ- Ah! Ngân hả? Về lúc nào đây em? Hai đứa ăn kem gì nào?- Em mới về vừa nãy thôi chị ạ! Chị vẫn làm cho em hai ly bạc hà nha chị- Ngân nói và cười thật tươi với vợ chị Hạ. Khiến bao nhiêu trái tim của các chàng trai ở đây rơi "lộp bộp". - Kem của hai đứa đây ăn ngon miệng nha em- Chị Hạ cười nháy mắt với hai đứa nó. Nó và Ngân vừa ăn vừa tán dóc. Ngân kể cho nó nghe rất nhiều chuyện khi Ngân còn học ở bên kia. Từ thấy phó hiệu trưởng khó tính, vô cùng ghét Ngân. Đến thầy hiệu trưởng vui tính. Rồi cô giáo chủ nhiệm dạy văn quý Ngân lên cho Ngân làm trợ giảng. Nhưng quy định của trường rất ngặt. Tôi phải ở trong kí túc xá của trường không cho ra ngoài! Ngân có chôn ra ngoài mấy lần nhưng không thành công. Chán, nên Ngân bỏ về. Nó đang nghe rất chăm chú thì cửa quán bị mở cái rầm kèm theo tiếng lạnh lạnh của một cô gái:- Ngôn! Anh đứng lại! Anh đứng lại cho em! Đại Ngôn!- Tránh xa tôi ra đi! Làm ơn tha cho tôi đi! Từ lúc xuống máy bay đến giờ, cô bám lấy tôi như đĩa, quấn lấy tôi như dây leo! Cô phải con gái không vậy?- Ngôn!- cô gái rung rung- Tại sao anh lại nói với em như vậy? Em chỉ là muốn đi cùng anh thôi mà. Dù sao đây cũng là lần đầu tiên em về Việt Nam. Cái gì cũng lạ, em không theo anh em biết theo ai. Anh phải có trách nhiệm chăm sóc cho em chứ!- Năm nay bao nhiêu tuổi?- Em 16 tuổi!- 16 tuổi? Bé bỏng quá nhỉ? Tôi thấy bên kia cô đánh nhau đi bar đầu đêm có sợ cái gì à? Mà nay sang bên này thô non thế?- Nhưng....Nhưng dù sao thì...em cũng đến đây lần đầu. Nhờ chẳng may bị làm sao thì sao? Ai hăm hại em thì sao?- Cô chả hăm hại người khác thì thôi! Còn đi lo người ta hăm hại cô sao? Nếu có đi chẳng nữa thì tôi nghĩ với khả năng và trí thông minh của cô thì cũng không có vấn đề gì đâu nhì!- Em....Dù sao....Dù sao em cũng là hôn thê của anh. Anh phải lo cho em chứ!- Hôn thê? Mẹ tôi chọn cô chứ không phải tôi. Thích thì về mà cưới bà ta! Còn tôi đã có bạn gái rồi!- Anh.....Sao anh có thể nói như vậy chứ? Với lại bác bảo em là anh không hề có bạn gái! Anh đừng có gạt em!- Tôi có bạn gái hay chưa chẳng nhẽ cần nói cho các người biết? Nói cho cô biết cô đi đi hôm nay tôi đến gặp cô ấy. Tôi không muốn cô ấy hiểu nhầm quan hệ của tôi và cô!- Cái gì?? Sao có thể như vậy? Cô ta ngồi ở đâu chứ?- Cô ấy ngồi kia kia- Người con trai nói rồi chỉ về phía bàn của hai chị em nó.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 3

Keeng!!!

- Khụ...khụ...ặc...khụ...khụ- Chiếc thìa của nó rơi xuống đất còn nó thì ho sặc sụa

- Sao thế?- Ngân lúc này mới ngẩng lên hỏi. Dường như tiếng cãi nhau của hai người kia không hề ảnh hưởng đến bữa ăn của Ngân.

Nó nhìn cô gái đang tiến về phía bàn của Ngân và nó cười cười như kiểu muốn xem kịch vui. Cô gái đi đến vỗ vai Ngân:

- Này! Cậu là bạn gái của Ngôn?

- Gì?- Ngân cau mày né tránh cánh tay đang đặt trên vai. Cậu có nhìn lại.

- Cậu là bạn gái của Ngôn?- Cô gái nghiêng răng nhếch lại và chỉ về hướng chàng trai đang nhấp nhòm phía bên kia. Ngân nhìn người con trai một lúc rồi quay ra nhìn cô gái:

- Tôi...

- Bà xã!...- Chưa để Ngân nói xong chàng trai vội lao đến ôm chầm lấy Ngân cắt đứt câu nói của cô. Chàng trai thì thầm cái gì đó vào tai Ngân. Cô gái trông thấy nghĩ rằng hai người đang hôn nhau thì tức giận.

Rầm!!!

Cô gái tức tối đá cái bàn bên cạnh rồi kéo người con trai ra.

- Cậu điếc à? Trả lời câu hỏi của tôi!

- Đừng dùng cái giọng đấy với tôi! Phải thì sao? Không phải chị em nghĩ em xứng sao? Nhìn lại mình đi! Một người con gái xinh đẹp khả ái! Vậy mà cư xử như một kẻ vô học.

Cô gái tức tối dơ tay nhào tới muốn đánh Ngân thì bị cô giữ cả hai tay. con bé chưa kịp làm gì thì bị Ngân đá bay ra chỗ cái bàn vừa bị cô ta đập đổ. Khó cho cái bàn đã bị gãy một chân rồi giờ thì vô phương cứu chữa.

- Trời ơi! Sao lại phũ phàng như vậy chứ? Nó từ nãy đến giờ đng ngồi xem thì bỗng đứng bật dậy chạy về phía cô gái- Ôi! Em có sao không? Có bị đau ở đâu không?

Con bé đỏ mặt lắc đầu ý bảo không sao. Nó nâng mặt con bé lên vuốt má nó rồi búng tay "chóc" lấy ra một bông hồng từ mái tóc đỏ hoe của con bé. Nháy nháy mắt đưa cho con bé- Tặng em! Cô bé xinh đẹp coi như quà làm quen nhé- Tiếp tục nháy mắt kèm theo nụ cười duyên chết người. Nó cầm tay con bé kéo nó lên khiến con bé ngượng ngùng đưa bông hoa lên mũi ngửi mà không hề nhận ra tia nhìn gian xảo trong mắt nó.

(sờ dĩ nó lừa được con bé kia là do nó lúc này đang đội choeéc mũ k-pop tóc nó vén hết lên cùng bộ đồ kia trông nó như một đứa con trai. cho lên con

bé kia mới bị quấy rầy ^^)

Bỗng! Trên bông hoa hồng xuất hiện một con sâu to tướng màu xanh đang bò lổm ngổm trên mũi con bé...

Á!!!!

Con bé ngã "phịch" xuống chỗ cái bàn, ra sức phui con sâu xuống. Mọi chuyện từ lúc nó kéo con bé đứng dậy đến lúc con bé ngã về chỗ cũ chỉ diễn ra trong 5 giây.

- Ahahahaha- Nó gặp người cười sặc sụa khiến cho cái mũi đang đội trên đầu rơi xuống, để tuột ra mái tóc dài đen nhánh của nó.

- Ah! Khôn kiếp! Cậu giám lỗi tôi ra làm trò cười- Cô gái đứng bật dậy lao tới đánh nó. Nhẹ nhàng tránh ra một bên nó dơ chân ra và...

Oạch!!

- chết tiệt! Tôi sẽ bắt cậu phải trả cả vốn lẫn lãi cho truyện ngày hôm nay.

Nói rồi cô gái bỏ đi. Và tất nhiên là người mà tức giận thì vật sẽ phải chịu. Và vật ở đây chính là cái cửa quán. Trước sự "dịu dàng" của cô gái nó đã bị nứt một đường dài.

- Giờ bỏ tay ra được chưa?

- À...ừ....Xin lỗi và cảm ơn em nhiều lắm. À...anh có thể biết tên em không?

- Đi thôi- Ngán phớt lờ câu nói của chàng trai, kéo tay nó đi thẳng ra cửa. Bỏ mặc chàng trai vẫn đứng đó thần thờ.

→Hai nhân vật kể tiếp←

• Hoàng Nhật Đại Ngôn. 18tuổi. Đẹp trai, học giỏi. Con trai của chủ tịch tập đoàn Hoàng thị.

•Dương Hoàng Kim Linh. 16tuổi. Xinh xắn, thanh mai của Ngôn. Yêu cậu từ khi 10 tuổi. Là cáo đội nổi thờ, vô cùng vô cùng vô cùng ghét nó và Ngán.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4

- Đi đến bar Lick đi- Đây là câu nói đầu tiên của Ngán sau 15 phút ngồi trên xe. Nó không nói gì, chớp mắt phóng đi chỉ để lại đống khói mông. Vừa đến nơi thì chuông điện thoại nó reo.

- oi...oi...oi.....có chuyện gì? Chị đa...What??- Nó chưa nói hết câu đã hét vào điện thoại. Vừa quay đi vừa nói với Ngán:

- Chị ở ngoài này nhé. Em vào xử lý chút chuyện. Chốc nữa hãy vào- Rồi...

RẦM!!!

Cánh cửa bar Lick bị nó đập đổ không thương tiếc.

- Chị Di! Hội thằng Kiên bọn n....

- Yo....Nhị bang chủ bang Hell đây mà- Một tiếng nói vọng ra cắt đứt câu nói của Jan. Tiếp theo là một bóng người xuất hiện, nhìn nó cười cợt nhả- Hôm nay đến hỏi thăm sức khỏe nhị bang chủ một chút. Lâu lắm rồi không ghé nơi này- Nó nhử mị, không nhìn gã mà bước thẳng vào bên trong. Gã Kiên nhún nhún vai rồi theo nó vào nốt.

- Ấy đa...! Con gái gì mà...ngồi chờ chút nữ tính nào!- Gã nói rồi gạt cái chân đang gác lên bàn của nó xuống. Nó cau mày rồi quay qua Jan:

- Vẫn là Beet nhé. Nhưng cho chị thêm ít mật táo nữa- Rồi nó quay ra rút một điếu thuốc châm lửa hút. Hút được 1/3 điếu thuốc thì nó dụi bởi gã Kiên cứ nhìn nó chằm chằm:

- Hell không dây dưa thù oán gì với bọn mày. Địa bàn của bọn mày cũng rất rộng. Vậy sao cứ năm lượt bảy lần muốn chiếm cái bar con con này?

- Hm...bar này nhỏ! Nhưng lợi ích của nó lại chẳng nhỏ chút nào! Mà thôi không nói đến chuyện này! Hôm nay anh đến đây là vì em chứ không phải là vì nó!- Nói rồi gã tiến đến mon trón vuốt ve khuôn mặt nó. Thấy nó không có phản ứng kháng cự. Gã tiến đến hôn lên môi nó. Vuốt ve bờ ngực nó, dẫn

dần tiến vào bên trong áo. Gã không hề nhận ra có một cặp mắt đang bắn từng tia sát khí lên người gã.

XOẸT!

Kiên bắn ra chiếc ghế sofa bên cạnh, trên mặt gã xuất hiện một vết cứa không sâu. Lau đi vết máu, gã thấy nó đang mân mê con dao bấm trên mũi dao còn vương một chút máu. Chưa kịp phản ứng thì đầu gã nhói một cái rồi bị dúi xuống đập mạnh xuống mặt bàn kính

Choang!!!

- Chị đại- Jan đang bê khay rượu, thấy Ngân, Jan ngạc nhiên đánh rơi khay rượu.

- Tụi mày quản lý bar kiểu gì vậy hả? Tao bảo chúng mày thế nào mà chúng mày để loại người như nàu vào đây động chạm đến anh em trong nhà?- Ngân tức giận quát Jan và nó- Kêu bọn Joe vào xử lý bọn này- Ngân nói rồi...

Á!!!

Bẻ cánh tay vừa động vào người nó quật ra đằng sau kêu "rắc" một cái. Vứt gã Kiên đang quần quai vì đau sang một bên.

Ngân bực tức lôi nó ra ngoài:

- Tại sao? Tại sao khi bọn nó đụng vào người mày mày không phản ứng lại ngay mà mày toàn để chúng nó quá trớn rồi mày mới đáp lại.

- Em...- Nó không nói được gì khiến Ngân càng tức giận. Ngân vung tay đâm vào yên xe rồi đạp một cước vào chiếc xe bên cạnh, một dãy năm chiếc xe đổ một lượt. - Mai nhập học. Sáng đi đón tao. Giờ thì về!

Nó quay ra lấy xe rồi đưa Ngân về. Dọc đường nó và Ngân không ai nói với ai. Chỉ có tiếng gió và tiếng động cơ xe máy. Đổ trước cổng nhà Ngân. Để Ngân đi vào nhà rồi nó phóng xe đi ra bờ sông Lục- dòng sông trước nó với Ngân hay ra ngồi hóng gió- Gọi điện cho bọn Jan:

- Bọn đấy thế nào rồi?

- "Đã trói lại nhốt trong nhà kho phía sau. Chị có quay lại không?"

- Tốt! Tao không! Chúng mày tự xử lý bọn nó đi!

- "Đã rõ"

- À đúng rồi! riêng thằng Kiên đánh gãy chân trái nó cho tao. còn bọn lâu la kia chúng mày làm gì thì làm. Rồi vứt chúng ra bãi hóa trường ý. Ở đấy nhiều rắn rết đấy.- Nó nói xong không chờ Jan trả lời đã tắt điện thoại. Nó ngồi ở đấy đến 2h sáng thì đi về.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

Vừa mở cổng vào đến sân, nó đã nghe thấy tiếng Minh gào thét bên trong nhà:

- Di! Anh biết cung về rồi....mau thả anh ra. Nhóc con!

- Ôn ào chết đi được!- Nó khó chịu đi đến chiếc cũi nhốt Minh- Ngoan ngoan giữ im lặng đi, thì ít nhất đến sáng mai tôi còn xem xét thả anh ra. Còn không biết điều thì cứ ở đấy dăm ba bữa. Bao giờ tôi thấy biểu hiện của anh tốt lên, biết nghe lời thì tôi thả anh ra.

- Gr....Tốt nhất là cung đừng để anh ra khỏi cái chỗ này. Nếu không anh sẽ... Anh không nhẹ.nhàng.như.trước.đâu- Minh nói rồi nhìn nó đầy sở khanh

- Haha! Chia khóa đây này, lấy được hãy tính đến chuyện làm gì tôi- Nó vừa nói vừa tung chiếc chìa khóa trên tức Minh. Rồi chả biết là ông trời ghét nó hay là số Minh may mắn. Lúc nó quay đi thì lại đứt trượt chiếc chìa khóa, làm nó rơi ra ngoài mà bản thân nó lại không hề hay biết. Thế là bây giờ chiếc chìa khóa đang "chống trờ" ở ngay gần cái cũi, chả cần nói cũng biết là Minh mừng đến mức nào. Miệng cười toe toét tay vớ về phía chiếc chìa khóa như là "c.hó" với xương. Nhưng với mãi mà không tới, Minh chuyển qua dùng chân! Và tất nhiên là chân dài nó có cái lợi của chân dài. Minh đã có được chiếc chìa khóa. Đột nhiên cửa phòng nó mở ra, nó cầm quần áo bước vào nhà tắm mà không quên lừ Minh đang trong trạng thái tay bám khung sắt mắt bắn ra ngoài từng đợt đáng thương ủy khuất, như nằng dẫu nhỏ bị mẹ chồng áp bức. Nó nhìn thấy ánh mắt này của Minh thì đánh rùng mình một cái, da gà gai ốc nổi đầy người vội vàng quay mặt đi. Lúc nó đang chuẩn bị đóng cửa phòng tắm thì điện thoại nó đổ chuông. Nó bực vào nghe điện thoại một lúc thì bước ra đưa điện thoại cho Minh.

- Mẹ anh gọi- Minh đón lấy chiếc điện thoại

- Con nghe rồi!

- "....."- Không rõ người bên kia nói gì mà ánh mắt Minh dần trở nên ướt át. Miệng mếu mếu...

- Mẹ...Di.....- Minh chưa kịp nói thì nhận được ánh mắt sắc bén của nó lờ lững nói ngắn ở họng. Đầu dây bên kia thấy vậy liền hỏi thì Minh giật mình.

- À không...không có gì đâu ủa...ý...ý của con là.....là.....Di....Di...đang...nấu cơm cho con ăn...hihi nấu cơm ủa...

- "....."

- Con biết rồi. Con sẽ giữ gìn sức khỏe....bye bye ủa má.- Minh tắt điện thoại đưa trả lại nó, thì bỗng thấy ánh mắt nó xẹt qua tia đau buồn, nhưng rất nhanh biết mất. Nó không nói gì, quay vào trong nhà tắm.

Một lúc sau nó từ nhà tắm bước ra thì thấy Minh đang ngồi khoanh chân gà gât ngủ. Nó bước về phòng đóng cửa rồi lăn kềnh ra ngủ. Còn Minh, sau khi thấy đèn phòng nó tắt thì cũng hí hục mở khóa rồi chạy vội vào nhà vệ sinh. (Chả là bị nhện từ lâu rồi=]]]). Sau khi bước ra từ nhà vệ sinh, Minh lại bước vào nhà tắm "tây trần". (Các bạn đừng hỏi tại sao nó không biết gì...vì phòng nó là phòng cách âm mà). May mà Minh đã để sẵn ở đây vài bộ quần áo. Sau khi sạch sẽ thơm tho Minh tiến thẳng vào phòng ngủ của nó. Thì thấy nó đang ngủ trong một tư thế rất ư là có duyên. Đầu một nơi chân một nẻo. Minh vốn định trừng phạt nó. Nhưng thấy nó như vậy Minh chỉ lắc đầu, chỉnh lại tư thế ngủ của nó. Nhưng vẫn lấy bút dạ vẽ loằng ngoằng, linh tinh, loạn xạ lên mặt nó. Rồi hôn nó "chụt" một cái, định bỏ đi nhưng chợt nghĩ đến ánh mắt của nó lúc chiều. Minh bèn lấy điện thoại ra gọi cho một người rồi hôn nó thêm một lần nữa, lúc ấy mới bằng lòng bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6

Sáng hôm sau tại cổng trường Delight xuất hiện hai người con gái với hai phong cách đối lập nhau. Đó chính là Ngân và nó. Ngân mang phong cách nhẹ nhàng, mặc một chiếc váy màu xanh ngọc. Còn nó thì vẫn mang phong cách tomboy, quần áo phong denim, khoác bên ngoài chiếc áo ghi-lê màu đen gắn đinh, quần bò đen mải rách. Hai đứa nó bước vào trường trong ánh mắt và tiếng bàn tán của boy girl trường Delight.

* B1: wow! Ai đây? Học sinh mới à? Xinh quá mà ời!

* B2: rocha!!! Xinh quá.....mà nhìn có vẻ kiêu chảnh quá.

*B3: "tọc...tọc...tọc" @@

*G1: hừm...lau nước miếng đi...xinh quái gì chứ mới vào trường mà đã chơi trội, lại không xong với chị Mỹ Linh đâu..

*G2: Đúng rồi đấy...Nhưng tao thấy hai nhóc đó xinh ghê đấy mà...coi kìa...da nó trắng mịn chứ không dùng phấn son như chị Linh..

*G1: Nè nói cẩn thận đi không chị Linh nghe thấy là mày no đòn á

*G3: Tao muốn kết bạn với hai nhóc đó...nhìn dễ thương ha...

_____bô lô...bala_____

Mặc kệ những lời nói của boy girl trường Delight. Hai chị em nó đi thẳng đến phòng hiệu trưởng.

Cốc...Cốc...

- Mời vào- Hiệu trưởng trường Delight là một người đàn ông trung niên với khuôn mặt cương nghị. Khi nhìn thấy chúng nó bước vào thì khuôn mặt giãn ra:

- Chào mừng hai em đã đến Delight! Em là Thiên Di!- Nó gật- Còn em là Thiên Ngân!- Ngân gật đầu hơi nhúm mi- Hai em sẽ vào lớp 11B8.- Cùng nhau gật- Về thời gian học, có lẽ các em đã biết. Nhưng tôi vẫn sẽ nhắc lại. Các em sẽ học từ 8h30 sáng đến 4h chiều. Sẽ có 30 phút nghỉ trưa, từ 13h-13h30. Các em có thể ở lại trường hoặc ra ngoài để ăn uống. Còn về đồng phục, chúng tôi không yêu cầu quá khắt khe, cho nên ngoài thứ 2 và thứ 6 thì các em không cần phải mặc đồng phục. Cuối giờ hai em sẽ xuống phòng văn thư lấy đồng phục. Còn bây giờ! Cô giáo chủ nhiệm đang chờ hai em.- Chào thầy giáo, nó và Ngân đi ra ngoài. Bước ra khỏi phòng thì cô giáo chủ nhiệm của bọn nó đang đợi ở ngoài. Cô rất trẻ chỉ tầm 27, 28 tuổi, tóc búi cao, mắt đeo kính, khi nhìn thấy bọn nó thì cô tiến đến:

- Hai em là học sinh mới của 11B8 đúng không- Cô cười tươi hỏi.

- Gật- Hai chúng nó cùng gật rồi nhìn cô cười

- Tôi là giáo viên chủ nhiệm của hai em. Chúng ta lên lớp thôi. Sắp vào tiết học rồi- Chúng nó không nói gì chỉ đi theo chân cô giáo về lớp.

11B8- Nơi hội tụ những học sinh nhất của Delight "Đẹp trai xinh gái nhất, Học đỉnh nhất, Tài năng nhất, Nhà giàu nhất, và đặc biệt là Nghịch nhất". Hiện tại lớp đang là một mảng nhồn nháo.

- Các em trật tự nào! Hôm nay lớp ta có thêm hai bạn học xinh mới- Lớp học vừa ổn định lại xôn xao cả lên- các em trật tự nào! Hai em vào đi!- Chúng nó vào, lại một trận ồn ào nổi lên- Trật tự đi! Hai em giới thiệu bản thân đi.

- Nguyễn Hoàng Thiên Di

- Trần Ngọc Thiên Ngân.

Hai đứa nó súc tích giới thiệu. Cô giáo đợi mãi mà không thấy thêm câu nào nữa, mới hắng giọng...

- Được rồi! Thiên Di em sẽ ngồi cạnh lớp trưởng, còn Thiên Ngân em ngồi chỗ Chi Bảo nhé!

- Không được!-Hai chị em nó đồng thanh, khiến cô giáo quay ra nhìn tụi nó:

- Tại sao?

- Chúng em muốn ngồi cùng nhau!- Chúng nó lại đồng thanh

- Thôi được rồi! Vậy thì Chi Bảo em sang chỗ lớp trưởng ngồi nhé!

- Ồ....Nhưng thưa cô...

- Nào! Vào tiết rồi! Không nên để mất thời gian quá nhiều.

Rồi con bé mới lững thững chuyển sang chỗ lớp trưởng. Thực ra nó thích lớp trưởng từ lâu rồi. Nhưng cậu ta luôn giữ khoảng cách với con bé. Được chuyển sang ngồi cùng con bé rất vui tuy nhiên chỗ này ít bị cô giáo chú ý con bé cũng không muốn nên mãi mới chịu đi. Trước khi đi còn không quên lườm nó với Ngân. Chúng nó thản nhiên tiếp nhận. còn tặng lại cho nó nụ cười nhếch môi. Tất cả chuyện diễn ra đã được thu hết vào tầm mắt của lớp trưởng....Và người nào đó đã cảm nhận cô nàng cá tính mang style tomboy kia.

→Nhân vật tiếp theo←

• Tề Mỹ Linh. 18t. Thiên kim tiểu thư tập đoàn Đá quý TL. Xinh xắn, Luôn cho mình là trung tâm. Và mọi người phải nghe theo mình. Một con cáo dưới lột con cừu non.

• Lâm Huyền Chi Bảo. 17t. Thiên kim thứ hai của Tập đoàn Lâm thị. đứng thứ 3 trong top 10 công ty lớn mạnh nhất trong nước. Là em họ Mỹ Linh , là một thiên thần mang trái tim đen. Luôn là tay sai của Linh trong những chuyện xấu. Tuy nhiên con bé luôn mang một tâm niệm lật đổ Linh. Và nắm giữ vị trí của nàng trong trường.

• Phạm Duy Anh Quân 17t là con trai của hiệu trưởng. Đồng thời là lớp trưởng của lớp nó. Là một người con trai ấm áp, hòa đồng với mọi người. Đai đen Karate, taewondo.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7

Cả một buổi học đối với nó thật vô cùng nhàm chán. Giáo viên thì thao thao trên bảng. Học sinh thì dựa nghe dựa không. Ai nấy đều làm việc riêng của mình. Nó cũng thế, nó ngồi nghe nhạc. Chán nó chơi game rồi lướt facebook. Rồi nó thấy bàn trên có quyển truyện nó với lên mượn rồi ngồi lật lật đọc đọc say sưa. Bỗng! Có người giật quyển truyện trên tay nó. Cau mày nó ngẩng phắt mắt lên lườm thì bắt gặp ánh mắt tóe lửa của bà cô dạy vật lý. Nghe nói là người khó tính khó chiều ghê gớm nhất trong số các giáo viên dạy ở Delight.

- Sao? Lườm tôi à? Làm việc riêng trong giờ tôi sẽ ghi em vào sổ đầu bài. Còn bây giờ lên làm bài trên bảng cho tôi!

- Bài 4 kia ý hả cô?- Nó chỉ chỉ cái bài trên kia

- Phải rồi! Mau lên!- Đây là bài toán khó. Cô đang chuẩn bị nêu cách giải, thì thấy nó làm việc riêng nên cô gọi nó lên làm luôn. Mấy đứa trong lớp, đứa ghét thì nhìn nó cười khinh khinh, muốn xem trò vui, còn không ghét hoặc chưa có thái độ gì thì nhìn nó đầy thương cảm. Không đâu lại dẩy vào bà giáo

này. Nó bình tĩnh đi lên bục giảng. Nó nhìn đề bài chăm chăm một lúc rồi nó bắt đầu cảm phần làm bài. 5 phút sau nó bước xuống trước ánh mắt của cô giáo và lũ bạn trong lớp. Thế nhưng mà cô giáo đâu bỏ qua cho nó. Cô hết chỗ này lại moi móc chỗ kia rồi nói bài làm của nó quá dài trong khi đây là bài giải ngắn nhất.

RẦM!!!

- Mẹ Kiếp!- Nó tức giận đập bàn đứng dậy làm cô giáo giật mình đánh rơi viên phấn.

- Chì kia! Chì làm gì đấy? Chì thái độ với giáo viên! Chì có tin tôi có thể đuổi chì ra khỏi trường không?

-Nếu cô có thể- Nó không nói gì chỉ liếc mắt nhìn cô giáo nhếch mép rồi bỏ đi. Để lại đằng sau cô giáo đang giận tím mặt. Cùng lũ bạn học mắt mở to tròn nhìn theo bóng nó đi. Lớp này tuy nghịch nhưng vẫn kiêng bà cô này. Vậy mà nó dám ngang nhiên trợn tức. Bùng học rồi, nó chẳng biết nên đi đâu lang thang một hồi cuối cùng nó đang xuất hiện trên tầng thượng tòa nhà khu B của trường. Nó ngo nghiêng nhìn xung quanh, thì thấy một chiếc ghế dài nhưng tiếc là đã có người ngồi à không nằm ngủ rồi mới đứng. Nó nhẹ nhàng bước về phía cái ghế thì thấy một người con trai đang ngủ.

- Wow! Trai đẹp nè! Da trắng, mũi cao, môi kia.....nhìn hấp dẫn quá..."ừc...ừc"- Nó vừa nhìn ngắm người con trai đang ngủ vừa chùi nước miếng. Rồi chả hiểu tại sao nó cúi xuống hôn chàng trai. Môi nó vừa chạm vào môi chàng trai thì chàng trai mở tròng mắt nhìn nó rồi nhanh như chớp xô nó ngã, chùi mạnh môi lại nhìn nó chăm chăm. Sau đó chàng trai mím môi bỏ đi. Nó bấu môi lắm bầm

- Chỉ là hôn môi thôi mà! Có cần phải phản ứng dữ như vậy không. Cứ như lần đầu không bằng!- Nó đứng dậy phui phui bộ quần áo rồi ngồi lên ghế. Xong "gió huu huu thổi, buồn ngủ quá chừng". Nó ngủ lúc nào không biết. Nó mơ thấy nó bị một đám người đuổi đánh. Còn nó thì thương tích đầy mình. Nó chạy không được bao xa thì bị bắt lại. Bịn nó đè sấp nó xuống dí mặt nó xuống đồng thủy tinh chúng nó đập ra. Nó chống cự nhưng sức nó không bằng sức của bọn đấy. Từng mảnh thủy tinh găm lên mặt nó. Nhưng nó không thấy đau mà thấy lạnh buốt. Nó choàng dậy, Quân đang áp một lon coca lạnh lên má nó, nhìn nó cười rõ tươi.

- Uống đi!- Quân nói rồi vừa cười vừa đưa lon coca đã được mở vào tay nó. Sau đó tự bật một lon cho bản thân.

- Cảm ơn!

- Ahhh....cậu thật giỏi. Lớp tôi còn kiêng cô này mà cậu mới vào đã khiến bà ta giận tím mặt không nói được câu nào.

- ừ!

- Cậu kiếm lời thật đấy! Cậu định ở đây đến hết ngày học luôn hả?

- Chưa biết được! Có khi lát nữa đi lang thang đâu đó. Với lại tôi cũng không muốn nhìn mặt bà ta.

- Minh bùng học cùng bạn nhé- Quân tiếp tục dùng nụ cười sát gái.

- Lớp trưởng nên làm gương cho mọi người trong lớp. Xuống học đi!

- oh.....ok! Minh xuống đây! Bye bye...

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8

Quân đi rồi, nó nhìn theo bóng cậu đi khoe miệng vẽ lên một nụ cười nhẹ mang nét hứng thú. Nó ngệt ra nhìn mà không biết rằng hình ảnh đấy của nó đã được thu lại trong máy ảnh của một người đứng đằng sau cánh cửa sân thượng. Lắc lắc cái đầu cho tỉnh lại nó trở về với con người lạnh te lúc này. Rút điện thoại ra gọi điện:

- Mang cho tôi hai chiếc laptop lên sân thượng trường Delight- Nó ngắn gọn với đầu dây bên kia rồi tắt máy cái "phup"

15phút sau....

Hai chiếc laptop đã được đặt ngay trước mặt nó bên cạnh là một người con trai với khuôn mặt đẹp trai trắng trẻo mang nét lạnh lùng.

- Được rồi! Có thể về được rồi- Nó nói mà không nhìn người con trai bên cạnh. Điều chỉnh lại tư thế ngồi bắt đầu chuẩn bị làm việc.

- Chì không cần em giúp gì à?

- Không cần đâu! Hoặc không thì tìm người đàn ông trong ảnh này đi. Rồi đem hán đến gặp chì- Nói xong nó không để ý đến người con trai nữa, cúi

xuống bắt đầu làm việc với dây số trên máy tính, còn người con trai bỏ đi không một tiếng động. Nó chăm chú với dây mặt mà lẳng nhằng trên hai chiếc máy tính, không để ý đến thời gian. Cho đến khi nó mỉm cười nhìn thành quả của mình rồi vứt chiếc máy tính sang một bên. Đứng dậy vươn vai duỗi chân thì trời đã tối. Và trên điện thoại hiện lên hơn chục cuộc gọi nhờ của Minh, Ngân và Dạ Nguyên- chàng trai lúc chiều. Nó cười nhẹ rồi mang hai chiếc máy tính đi xuống, rời khỏi trường.

Về đến nhà, nó không thấy đèn nhà sáng nó khẽ làm bầm

- "hôm nay không thấy đèn nhĩ" - Nhưng rồi mắt nó lóe lên tia sát khí mím chặt môi- " Hấn mà đến đây mình sẽ cho hấn banh xác! Tên quái vật".

-----FLASH BACK-----

Sáng lúc nó vừa mới tỉnh dậy, mắt còn bên nhắm bên mở đi liêu xiêu vào nhà tắm. Đứng trước gương...

-ỒI MÁ!!!!!!- Nó nhìn vào gương hét toáng lên. Bởi trong gương lúc này là một khuôn mặt của con gấu trúc mà không đúng là cướp biển, mà nói chính xác thì là con gấu trúc cướp biển. Nó chạy ra ngoài cũi thì đã thấy trống toang. Bên cạnh cửa cũi có một mảnh giấy cạnh cái chìa khóa với dòng chữ "Quà nhẹ nhàng buổi sáng nhé cục cưng ^__^"

Nó tức giận lồng lộn vò nát tờ giấy, đá mạnh vào cánh cửa cũi.

- Phạm Vũ Thiên Minh! Anh giám bén mảng tới đây tôi sẽ xé xác anh- Rồi nó tiến về phía nhà tắm kì cọ khuôn mặt.

- Ách!!! Bút chết! Đồ quái thai! Biến thái, biến chất @\$%/#**#*-#8)"**"-\$..

Lúc nó bước ra khỏi phòng tắm thì trên mặt nó một mảng đỏ nhạt.

-----ENDFLASH BACK-----

- Gr.....- Nó vừa ngâm người trong bồn tắm vừa nghiêng rãnh nguyên rủa Minh. Làm người nào đó cũng đang trong trạng thái ngâm mình trong nước nóng hắt hơi liên tầng tầng. Tắm xong nó khoác lên người một bộ quần áo da màu đen khiến thân hình càng thêm nảy lửa. Nó bước về phía gara xe chọn lấy một cái xe rồi nhanh chóng đi đến bar Hell.

Lúc nó đến nơi thì Dạ Nguyên đang đứng chờ ở cửa cùng một người đàn ông bụng phệ đầu hói.

- Đây là tiểu thư nhà chúng tôi- Nguyên không nói lời thừa. Trực tiếp giới thiệu nó cho người đàn ông.

- Chào tiểu thư!- Người đàn ông cúi người chào nó mà lòng không cam. Lão đường đường là một giáo sư cao cao tại thượng. Vậy mà phải cúi chào một đứa trẻ ranh như nó. Nhưng lão nhìn cơ thể lấp ló đằng sau bộ quần áo thì con mắt lão lộ ra vẻ dâm tà.

- Ủ! Chúng ta vào trong nói chuyện!- Nói rồi nó bỏ qua ánh mắt của lão hói dẫn đầu hai người tiến vào phòng vip. Không náo nhiệt như bên ngoài căn phòng im lặng chỉ có tiếng hts thờ đều đều.

- Tôi biết! Ông là người chuyên đi làm giáo án và bán lại cho các giáo viên. Giáo sư Trình.- Nó lên tiếng phá tan sự im lặng trong phòng- Tôi không vòng vo nhiều! Tôi muốn ông làm cho tôi một chuyện. Tôi trả cho ông 15 triệu, đưa trước 5 triệu, sau khi xong việc tôi sẽ thanh toán 10 triệu còn lại- Nó nói rồi đặt 5 triệu lên bàn.

- Cô muốn tôi làm gì?- Ông giáo sư cầm lấy 5 triệu cất đi.

- Đơn giản thôi! Ông chỉ cần @\$%&#?%-(/£€^÷×+-¶©¶™>

- Tôi hiểu rồi. Nếu không còn việc gì nữa tôi xin phép đi trước.

Lão giáo sư vừa đi thì nó nhận được điện thoại của Ngân.

- Al....

- Mày chết dí ở đâu cả buổi trời nay hả? Mày đang ở đâu?- nó chưa kịp nói gì thì âm thanh "oanh vàng" của Ngân mang toác độ ánh sáng chui vào tai nó. Khiến nó phải để điện thoại ra xa tai.

- Rồi rồi! Em đang ở Hell này. Mau đến đây đi

-....tút....tút.....- Nó nhìn chiếc điện thoại cười.

5 phút sau...

RẦM!!!!

- Đây! Lại đập cửa nữa rồi! quá là bạo lực mà- Nó lắc lắc ly rượu trên tay nhìn Ngân cười nói

- Cười cái ***- Ngân nói rồi ném cái túi sách vào người nó. Vứt cái túi sang một bên, nó rót rượu cho Ngân. Hai chị em nó uống rồi ra sân, quẩy đến 3h sáng mới về! Nó lười không muốn về lên quyết định ngủ luôn nhà Ngân, sáng về nhà sớm.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Sáng hôm sau nó thức dậy trong một tâm trạng sảng khoái. Quay ra nhìn Ngân vẫn đang ngủ nó mỉm cười bước vào nhà tắm. Vệ sinh cá nhân xong, nó nấu một bát cháo đặt ở bàn cho Ngân rồi đi về. Bước vào sân nó nhìn thấy Minh đang chống nạnh đứng ở cửa nhìn nó chằm chằm.

- Sao lại vào được rồi?

- Đi đâu mà giờ mới về?

- Hay anh phá khóa nhà tôi đấy?

- Hôm qua đi chơi ở những đâu?

- chìa khóa trả tôi rồi sao anh vẫn có?- Nó hỏi sau khi thấy chiếc chìa khóa cắm ở ổ

-Rốt cuộc anh đã đánh ra bao nhiêu chiếc chìa khóa?

- Đêm qua ngủ ở đâu?

- Này! Trả lời câu hỏi của tôi trước đi!- Nó không kiềm chế được giận dữ hét ầm lên với Minh

- Hỏi gì?- Minh ngầy ngỗ quay ra hỏi nó

- Tôi hỏi anh rốt cuộc đã đánh ra bao nhiêu chiếc chìa khoá nhà tôi?

- À...! Cũng không nhiều lắm! Năm sáu chục cái thôi- Minh nói một cách thản nhiên và nhìn nó cười.

- Cái gì cơ??? Năm sáu chục cái? Anh...- Nó bắt lực nhìn Minh đang nhe răng ra cười như khi- Thôi tôi không muốn nói chuyện với kẻ điên như anh! Tránh ra để cho tôi vào nhà- Nó nói rồi đẩy Minh ra một bên.

- Hôm nay anh đưa cung đi học nhé!- Minh lại chạy đến chặn đường nó.

- Không cần! Tôi đi cùng Ngân- Không biết có phải ông trời muốn tác hợp hai đứa nó không mà nó vừa nói xong thì Ngân gọi đến báo nó hôm nay có việc không đi học. Minh đang đứng cạnh nó, nghe thấy thế thì hớn hờ:

- Thế bây giờ đi học với anh được chưa- Minh nhìn nó lại toe toét. Nó không nói gì đá vào ống chân Minh rồi bỏ vào phòng

Sau cả tiếng thì nó cũng ngồi sau xe Minh. Vừa đến cổng trường chào đón nó lại là những tiếng xì xào...

*G1: Cái quý gì vậy? Con nhỏ đó...nó....nó đã quyến rũ King rồi!....Đờ...đờ...đờ tao coi- Một girl xúc động

*G2: Gớm ha! Tưởng thế nào! Chưa gì đã quyến rũ King- Một girl nữa bĩu môi

.....abc.....

- Anh học trường này à?- Nó ngẩng lên hỏi Minh

- Chứ sao! Không cung nghĩ anh học ở đâu?

- Một thằng cá biệt như anh phải học ở Dark (một trường, họ học sinh cá biệt bất trị)mới đúng.

Tiếng xì xào lại nổi nên bởi một vấn đề khác

*G3: Trời oi...con nhỏ đó không biết King của chúng ta! Nó giám xì nhục King

*G5: O mà khoan! Tại sao King không có phản ứng gì? Còn nhìn nó cười dịu dàng như vậy?

G4: @%#&-(!)?°£€¥

Nó liếc mắt qua nhìn một loạt lũ con gái lắng chuyện kia bằng ánh mắt lạnh lẽo. Khiến lũ con gái rùng mình tan dần ra nhưng tiếng xì xào thì vẫn còn. Ở phía cổng trường Minh cũng bước vào, thì một cô gái xinh đẹp đi đến khoác tay Minh vô cùng tự nhiên, khẽ cười. Cô gái nhìn nó với ánh mắt không có thiện cảm cùng với cảnh cáo rồi bước đi cùng Minh. Qua những lời bàn tán của lũ lắng chuyện kia nó biết được đó chính là Thiên kim tiểu thư tập đoàn đá quý TL Tề Mỹ Linh. Nó nhếch môi khẽ cười bước vào lớp. Hôm nay Ngân không đi học lên nó quyết định học hai tiết rồi bùng học. Lúc nó chuẩn bị sách cặp ra về thì cô giáo chủ nhiệm bước vào:

- Lớp mình đã chọn ra bạn nào thi Delight Stars chưa?

- Cô ơi em có ý kiến như thế này!- Chi Bảo dơ tay- Em thấy chúng ta nên chọn bạn Thiên Di đi thi đi ạ- Con bé quay ra nhìn nó cười.

- Di? Có được không em- Cô giáo quay sang hỏi nó.

- Ồ....em....

- Em thấy e đã quá quen thuộc với các bạn rồi nên để Di lên sẽ mới mẻ hơn

- Vậy cũng được em hãy chuẩn bị tiết mục nhé Di. Tuần sau chúng ta thi rồi- Nói rồi cô đi ra trước ánh mắt ngơ ngác của nó.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10

Tiếng xì xào lại nổi lên lần thứ n

*G1: Trời ạ! Sao lại để con nhỏ đó đi thi? Rớt thì sao?

*G2: Năm ngoái Chi Bảo thi cả hai kì đều đạt giải nhất mà giờ con nhỏ này thi giải bét còn chưa chắc đã có ý.

*G3: trông thô kệch ra như 1 đứa con trai chả thấy đáng về gì là của con gái cả.

*B1: Tụi con gái các người nói nhiều quá đi, biết đâu người ta đi thi lại được giải quán quân thì sao? Ồ đấy mà nói trước!

*G4: Xí...!!! Có mà quán quân...

.....*@#&%&-?!;:".....

- Các bạn đừng nói vậy!- Chi Bảo ngồi nhìn lũ con gái xì xào này giờ khẽ nhếch nhẹ đường môi, đứng dậy nói- Di đi thi lần này nếu không may không đoạt giải thì kì sau mình sẽ lên gỡ lại là được rồi- À nói rồi nhìn nó cười khinh. Nó liếc nhìn ả rồi quét mắt ra chỗ bọn lắng lời trên bàn giáo viên, khiến bọn nó im bật. Lúc ý nó mới xách cặp lên rồi bỏ về. Chính xác là nó lại lên sân thượng. Và có khi là có duyên hay sao ý. Nó lại gặp anh chàng đẹp trai bị nó hôn trộm

"Ah! Anh chàng đẹp trai mình hôn hôm trước nè, vẫn là đang ngủ."- Nó nghĩ rồi bước đến chỗ chàng trai, ngó nghiêng ngắm nghía, rồi nó lấy điện thoại ra chụp ảnh. "Tối post facebook cho lũ sắc phê hêê". Nó nghĩ rồi "tách tách" chụp người con trai. Gì chứ soái là không tha được. Tầm 5 phút nó đã "nháy" được tầm hơn 10 "pô" ảnh của anh chàng kia với nhiều góc độ. Ngắm nghía thành phẩm của mình một lúc rồi nó mới miễn cưỡng cất điện thoại đi. Cơ mà điện thoại chưa vào được trong túi thì tay nó đã bị một cánh nắm lấy, à không đúng, tóm lấy mới đúng. Nó giật mình theo phản xạ nó hất tay ra thì chiếc điện thoại nó rơi xuống đất. Định thần lại chưa kịp cúi xuống nhặt điện thoại thì em điện thoại của nó đã nằm trong tay chàng trai ấy rồi

- Cậu...?- Nó trì trệ, không biết nói gì, nhìn chằm chằm chàng trai.

"Ồi thần linh ơi! Ngủ đã đẹp! Thức dậy còn yêu nghiệt hơn nữa". Nó cứ đứng ngây ra nhìn chàng trai

- Nước miếng chảy rồi kìa. Lau đi!- Nó vội vàng đưa tay lên lau khóe miệng thì giật mình khi thấy tia sáng mạnh lóe lên trong mắt chàng trai. "Bị lừa" là hai từ duy nhất xuất hiện trong đầu nó lúc này. Chàng trai bên cạnh thì lúc này khóe miệng đang cong lên một nụ cười dịu ngọt. Tức giận nó lao đến chỗ chàng trai. Thế cơ mà vừa tiến đến gần thì trượt chân ngã, tuy nhiên thì nó cũng kịp kéo theo chàng trai kia ngã xuống. Và trên nền đất sân thượng xuất hiện một cảnh phim Hàn Quốc. Đôi nam nữ ngã xuống mỗi chạm môi răng chạm răng lần thứ hai. Nhưng lần này chàng trai chủ động "tấn công" nó, đưa lưỡi vào cùng lưỡi nó dây dưa. Đờ ra một lúc, cuối cùng hôn đã trở về với xác. Nó đẩy vội chàng trai ra rồi cầm lấy điện thoại và túi sách gần đấy chạy đi.

- Này! Tên tôi là Thiên 11B2 nhé- Chàng trai gọi với theo cười nói với nó.

"Ah...mất hình tượng, mất hình tượng, mất hết phong độ thường ngày rồi. Đánh lại thành bị hôn"

- Aidsssssss- Nó vồ tóc đánh vào cái lan can cầu thang bên cạnh. Lúc nó ngẩng mặt lên thì có một lũ con gái đứng chắn trước mặt nó, đang nhìn nó chăm chăm

- Con nhỏ này chính là đứa hôn anh Thiên đó chị.- Một con nhỏ nói với con nhỏ đứng ở trên, chắc là đứa đầu đàn..

- Đưa nó ra bãi cỏ sau trường!- Con nhỏ ra lệnh rồi quay đi. Sau lưng nó xuất hiện hai con nhỏ đẩy nó đi. Sau khi xuất hiện ở bãi cỏ sau trường, con nhỏ vừa nãy hình như là tay sai của con nhỏ đầu đàn hay sao ý, ẹo là đứng trước mặt nó chống nạnh:

- Mày là học sinh mới có đúng không?

- Biết rồi con hỏi làm gì?

- Vẫn còn vênh váo chứ gì? Lát nữa tao xem mày còn đứng đấy mà nói không hay là mày phải quỳ trước mặt tao xin tha.

- Ai quỳ trước mặt ai còn chưa rõ đâu!

- Mới vào trường đã ve vãn câu dẫn anh Thiên, còn giám hôn anh ấy!

- Còn có người muốn hôn mà không được, chỉ có thể đứng từ xa nhìn, nên ghen tỵ gọi tôi ra đây để cảnh cáo này!

CHÁT!!!

Một cái tát giáng xuống khuôn mặt của nó làm cho gò má trắng trẻo của nó in hằn năm dấu tay đỏ chói mắt.

- Mày nghĩ mày là ai? Mày đừng mơ tưởng sẽ có được sự chú ý của anh Thiên bằng mấy trò trơ trên đấy- Con nhỏ tát nó xong rút ra chiếc khăn tay lau lau bàn tay vừa đánh nó nhìn nó khinh bỉ mà không hề nhận ra ánh mắt lạnh lẽo của nó.

- Bây giờ tao muốn mày phải cam đoan sẽ không bén mảng tới gần anh Thiên nữa!

- Không thì sao?- Một cái tát nữa định giáng xuống mặt nó chưa chạm được đến khuôn mặt nó thì bị nó đập ra.

- Ah...con khốn!- Con nhỏ đứng dậy- Chị em! Cho con ranh này một trận.- Tuy bọn này người đông nhưng không có biết võ chỉ biết túm tóc cào cào. Mà nó thì rất ghét cái lũ như này, nên nó không thương tiếc đánh thẳng tay. Khi những đứa con gái bị nó quật ngã nằm ra đất thì còn một đứa con gái run rẩy đứng ở trước mặt nó

- Mày...mày...mày đừng có tới...tới...tới đây. Tao...tao...tao có võ đấy...đừng đến đây....đến đây.....yah...- Nó kết thúc con bé bằng một cú sang chân. Con bé đó phải vào viện vì lệch hàm. Nó đứng đấy nhìn con nhỏ đứng đầu

- Mày đánh bọn kia như vậy không sợ bọn nó kiện mày đuổi mày ra khỏi trường sao? Nên nhớ bọn nó đều là thiên kim của các tập đoàn lớn, có công xây lên Deligh.

- Tùy thôi! Đuổi được thì cứ đuổi- Nó nói rồi xách cặp lên bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 11

Bz....Bz...

- Âu lo?

- "Mày đang ở đâu?"- Ngân gọi điện hỏi nó

- Đang ở trường! Chuẩn bị về rồi!

- "Ừ! Lâu rồi tao không được đi đua! Hôm nay đi đi!"

- Cũng được. Đợi em

15phút sau nó đã đứng ở cổng nhà Ngân. Không bấm chuông, không đợi người làm ra mở cửa. Nó đã vô tư ấn mặt khẩu, mở cổng và thản nhiên bước

vào, nhìn lên chiếc camera theo dõi nó nhảy mất rồi cười rõ tươi. Sau đó mới bước vào nhà, đi thẳng vào nhà tắm. Rồi thì..

Rầm...Bụp.....Ào....Choang!!

Một loạt âm thanh vui tai cùng với tiếng quát ầm ĩ của Ngân

- Mày cú ra ngoài kia! Con bệnh hoạn này! @*##*#%-\$(!'-'...

- Làm gì mà phải căng thế! Từ bé đã tắm chung với nhau rồi. Cái cần nhìn lẫn không cần nhìn đều đã nhìn cả. Còn gì nữa đâu mà ngại chứ!- Nó nói rồi liếm mép nhìn Ngân cười đều.

Bụp...Ào!!!

Lại thêm một gáo nước nữa đập dội vào đầu nó. Nó định trêu tiếp nhưng thấy khuôn mặt đặng đặng sát khí của Ngân thì nó từ bỏ luôn cái ý định đấy, ngồi thu lu ở góc cửa ngoài phòng tắm. Lúc Ngân mở cửa bước ra thì nó không phòng bị ngã ngửa xuống đất. Ngân cuốn khăn tắm bước ra bước qua người nó và không quên đập nó một cái rồi mới bằng lòng đi về phòng thay đồ. Nó thút thít thất thểu đóng cửa phòng tắm rồi bắt tay vào gột rửa. Ước chừng đến cả tiếng sau vẫn không thấy nó đi ra, Ngân cho là nó đã ngủ ở trong phòng tắm rồi định gõ cửa thì cửa nhà tắm bật mở nó trần truồng đứng ở cửa nhìn Ngân với khuôn mặt bưng bưng sát khí sau đó không để Ngân kịp hỏi gì nó hét toáng lên rồi chạy ụt ẹt về phòng thay đồ. Còn Ngân thì đứng đơ ở cửa phòng tắm.

Nó chọn cho mình một chiếc áo sơ mi trắng kết hợp với cái áo ghi-lê màu đen cùng với chiếc quần sooc rách te, một chiếc mũ k-pop và đi một đôi giày thể thao Nike. Còn Ngân thì mặc một bộ đồ liền thân màu đỏ đàng sau khoét rộng để lộ ra một mảng lưng mìn mìn.

- Đem cho chị hai bé Dã đến cổng nhà Chị đại nhé! - Nó rút điện thoại ra và gọi cho Jan.

15 phút sau

Hai chiếc xe phân khối lớn Sport bike một chiếc YZX-R6 và một chiếc GSX 1000 đã xuất hiện trước cổng nhà Ngân.

- Ôi..! Tiểu Dã của chị! Nhớ em chết mất!- Nó lao đến chỗ cái xe ôm hôn thắm thiết khiến Ngân rùng mình phải lùi nó ra- Đi bar nào đây? Hell nhá! Ở đây mới pha một loại rượu mới ngon lắm tên là gì ý nhỉ blood ...blood.....à...blood evil.- Nó nói và búng tay cái "chóc" cười đắc ý về trí nhớ siêu tốt của mình. Quay ra thì nhận được cái lườm của Ngân:

- Mày bị làm sao đấy? Tao bảo đi đưa xe mà. Mày lòi tao đi bar làm gì?- Nó gõ vào đầu Ngân một cái:

- Bà điên à? Đầu ngấm nước à? Bây giờ là mấy giờ? Mới 6h thôi đấy biết không hả? Chị muốn đưa đến phát điên rồi!- Sau một hồi đờ Ngân nhún vai bất lực:

- Cũng đúng! Tại lâu lắm rồi tao có được đưa xe đâu!

- Haizzz....- Nó không biết nói gì thờ dãi nhìn Ngân.- Thôi nào! Đi đi nhanh lên!- Nó nói rồi trèo lên xe nổ máy rồi cũng Ngân hóa thân thành con gió trên đường quốc lộ.

-Ủi trời...! Sao hôm nay quán đồng nghịt vậy?- Nó nhìn đồng hồ- Mới 6 rưỡi thôi mà. Jay đâu rồi?- Nó xuống xe gọi ầm lên

- Đây! đây! đây! Sao thế chị?

- Sao hôm nay quán đồng nghịt vậy? Lại còn toàn trai xinh gái đẹp nữa!

- À! Chắc hôm qua chị không nghe thông báo rồi! Hôm nay bar tổ chức cuộc thi King Queen của bar!

- Có giải thưởng gì không?- Mắt nó sáng quắc lên nhìn Jay.

- Có chứ! Thắng được bar bao trọn một tháng. Tha hồ đập phá. Hi!

- Haizzz! Tưởng thế nào!....Dù không ham hố lắm nhưng thôi! Tham gia cho nó náo nhiệt!- Nó nói rồi đánh mắt sang Ngân thì lại chỉ nhận được một cái lắc đầu:

- Mày cứ tham gia đi! Tao ngồi xem thôi!

- O! Không phải mọi lần mấy vụ này chị khoái lắm à?- Nó tròn tròn mắt lên hỏi Ngân.

- Hôm nay không có hứng- Rồi quay qua Jay- Mang blood evil lên đi!- Nó nhìn Ngân chăm chăm rồi nhún vai bước đến chỗ đám đông hòa mình theo tiếng hò hét. Nó là người nhảy cuối cùng.

(Tác giả không miêu tả đoạn nó nhảy vì không biết miêu tả diễn đạt như thế nào! Mù khoản này)

Bỗng có một bóng người nhảy lên sàn, ôm lấy eo nó cùng nó tiếp tục đong đưa trong vũ điệu hoang dã. Người con trai đó là ai? Vâng đó chính là anh

Mình nhà ta! Và kết thúc cuộc thi hai người đoạt giải chính là nó và một anh chàng đẹp trai khác.

Lúc nó đi xuống thì thấy Minh đang sừng mặt ngồi cạnh Ngân. Thấy nó xuống thì mặt lại càng bí xị. Bối bối nhìn nó bất mãn:

- Anh nhảy đẹp hơn gã đó tại sao không được giải

- Anh làm gì có số báo danh mà đòi nhận giải! Tự nhiên chưa đăng kí gì đã lên sân nhảy như đúng rồi ý. Giờ ngồi đây mà kêu với than.

- Hừ...chẳng qua là anh thấy cưng a mới lên nhảy thôi chứ anh chả ham hố gì đâu!

- Thế mà có người vừa nãy đòi giải kia- Nó nhìn Minh mĩa mai. Minh tức giận trừng nó rồi vò tóc bỏ đi. Minh đi rồi nó ngồi xuống cạnh Ngân:

- Nào! Giờ nói đi!

- Nói gì?- Ngân quay sang nó tròn mắt hỏi. Nó phì cười:

- Ông già biết rồi à?- Ngân nhìn nó một lúc rồi chán nản uống rượu.

- Ủ! Sáng nay gọi tao về bắt tao về bên đây. Tao không còn đồng ý thì bảo sẽ khóa tài khoản của tao! Tao cứ thế mà bỏ đi. Nghe quản gia nói hình như quá tức giận mà đột quỵ bây giờ đang nằm trong bệnh viện.

- Có định đi thăm không?- Ngân không nói gì chỉ nhìn nó cười:

- Mà nghĩ sao?- Rồi tiếp tục uống rượu.

- SeeYaaa...Jay ơi!...Jay đâu rồi! Ở cái thằng này đi đâu rồi nhỉ?- Gọi mãi không thấy Jay đâu nó đành tự thân ra quầy rượu.- Anh pha cho em hai ly Beet nhé anh đẹp trai- Nó nói rồi nháy mắt cười duyên khiến anh chàng pha chế tím rưng lộp bộp tay chân run run.

Một lúc sau hai ly Beet cũng đã được đặt trước mặt Ngân và nó.

- Uống đi rồi đi đùa!- Nó nói rồi cụng ly với Ngân sau đó ngửa cổ uống hết sạch rượu trong ly sau đó kéo tay Ngân đi ra ngoài

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12

-Đi đến Quý Ấm nhá!

-Tao tưởng ở Từ Thần?

-Không! Chuyển sang Quý Ấm! Ở Quý Ấm kích thích hơn có một khúc cua đảm bảo chị sẽ thích vô cùng !- Nó nói vừa nhìn Ngân bằng ánh mắt long lanh.

-Vậy thì còn chờ gì nữa? Triển thôi!- Ngân nói rồi không chờ nó mà lên xe phóng đi trước, nó đuổi theo sau. Hai đứa nó hóa thân thành hai con gió trên đường cao tốc.

Khi chúng nó đến thì Key- một trong số những đàn em của nó đã đứng đợi sẵn:

-Hai chị đã đến rồi! Mau đi thay đồ đi! Đồ của hai chị em đã để bên trong phòng thay đồ rồi! Nó nhìn Key cười tươi sau đó đi thẳng về phía phòng thay đồ. Và nụ cười đầy đã được thu vào tầm mắt của ba chàng trai Minh, Quân, Thiên của chúng ta.

Khi nó bước ra khỏi phòng thay đồ thì nó không còn là một đứa con gái nữa mà là một thằng con trai mang phong cách hầm hố bụi bặm. Với chiếc áo phông màu đen kết hợp với chiếc áo da cũng màu đen mặc với quần Jean đen rách gối đi với đôi giày thể thao cao cổ cũng vẫn là màu đen. Mái tóc dài của nó đã thay thế bằng một mái tóc ngắn phẩy cách màu bạch kim (chắc nó đổi tóc giả =]]]]] khuyển tai Joker ẩn hiện dưới mái tóc. Bước đi song song cùng với nó chính là Ngân đã thay bộ đồ liên thân đồ bằng một bộ đồ da màu trắng đối lập hoàn toàn với phong cách của nó. Một lớp trang điểm nhẹ nhàng khiến cho Ngân bây giờ nhìn như một thiên thần sánh đôi với ác quỷ là nó.

Vạch xuất phát của đường đua, những ngọn lửa được đốt lên xung quanh thay cho đèn đóm làm sáng rực bầu trời. Những tiếng la hét của những con người điên cuồng ở đây hòa quyện với tiếng xe phân khối lớn. Khiến không khí ở đây như ở vũ trường nhưng lại không có nhạc. Tuy nhiên những tiếng ‘Grừm’ của những chiếc phân khối lớn có thể thay thế cho tiếng nhạc cũng nên.

Nó dắt xe, tiến về vạch xuất phát của đường đua, bỗng dưng nó thấy gai gai người, quay lại thì thấy Minh đang nhìn nó chằm chằm khế nhếch miệng

quay đi. Nó biết Minh đã nhận ra nó, quay về hướng khác thì nó thấy Quân và Thiên cũng đang nhìn mình, nhưng hai người này không nhận ra nó. Tiến về phía vạch xuất phát, nó và Minh đứng cạnh nhau, Minh vẫn nhìn nó chằm chằm trong mắt Minh có sự tò mò xen lẫn phức tạp nhìn nó, nó vẫn giữ trên môi nụ cười nhạt.

Khi bảo bối của cuộc đua tung lá cờ lên cao. Thì cũng là lúc tất cả các xe cùng đồng loạt phóng đi Quân...Minh...Thiên...hai người nữa...và cuối cùng là nó và Ngân. Không mất quá nhiều thời gian để nó và Ngân nhẹ nhàng lướt qua những chiếc xe đang lao nhanh trên con dốc tiến lên dần dần. Đoạn đường với những khúc ngoặt rất nguy hiểm nhưng lại không làm khó được nó và Ngân. Hai chiếc mô tô vẫn cứ không ngừng tăng tốc và lướt đi ngày càng nhanh. Vận tốc không ngừng tăng lên và tiếng gầm rú của hai chiếc xe ngày càng to như muốn đánh thức cả con dốc. Trước mặt nó và Ngân lúc này là một khúc đua đã từng cướp đi mạng sống của rất nhiều tay đua. Nó miết tay ga rồi làm một cú ôm cua sát rạt mặt đất vượt qua nơi đó một cách dễ dàng. Còn Ngân cũng nhanh chóng vượt qua khúc cua đó sau khi suýt lao xuống vực may mắn là không sao. Sau khi vượt qua khúc cua nó nhìn sang Ngân đã nhanh chóng đuổi đến và đang đi song song với nó. Nó nháy mắt với Ngân rồi hai đứa nhanh chóng lao nhanh về đích cách đó không xa. Và chả cần nói thì mọi người cũng biết rồi Ngân và nó cùng về nhất tiếp theo là ba chàng trai của chúng ta. Tuy nhiên đến lúc trao giải thì hai vị quán quân của chúng ta không biết đã đi đâu mất rồi.

(Do tác giả kinh nghiệm viết văn còn yếu kèm theo đó là khả năng miêu tả bị trục trặc hay nói chính xác là không biết miêu tả một cuộc đua xe như nào cho ổn. Nên tác giả đã lấy nguyên một đoạn tả đua xe ở trong truyện 'cô vợ nữ quái của thiếu bang chủ trẻ con' của tác giả 'Máu Lạnh Nhók' mong bạn đồng ý và các bạn đọc chấp nhận.)

Bước ra khỏi phòng thay đồ, nó trở lại với dáng vẻ của một đứa con gái. Minh đang đứng nó ở cửa phòng thay đồ thấy nó ra Minh chặn đường nó bằng một câu nói:

-Không ngờ em cũng thích những trò đùa với mạng như vậy và càng không ngờ là khả năng đua xe của e lại tuyệt vời đến thế!

-Anh đang nói cái quái gì vậy?- Nó mở to đôi mắt nhìn Minh. Minh khẽ cười nhìn nó:

-Giờ đây? Đừng có giả ngốc ở đây đi- Minh đưa tay véo má nó, nó cau mày, khó chịu đẩy Minh ra:

-Anh ở đây phát điên cái quái gì vậy? Cái gì mà đua xe với mạng hiểm? Nói cho anh hay tôi nằm ngủ trong căn phòng này từ vừa nãy đến giờ mới tỉnh, vậy thử hỏi anh rằng tôi đua xe kiểu gì chứ hả?

-HAHA...- Minh bật cười rồi vén mái tóc của nó lên- Cái khuyên tai này chả lần đi đâu được đâu. Khuyên tai Joker mẫu duy nhất của tập đoàn thời trang Rub. Nếu anh không nhầm thì nó mới được chuyển đến tay cung vào sáng nay. Ngoài cung ra chắc không có người thứ hai có được nó. Sao nào? Đúng chứ?- Minh nói một tràng rồi nhìn nó và cười đắc ý khi thấy khuôn mặt mất tự nhiên của nó...

-Thì đã sao? Anh cấm được tôi chắc? Hừ! Tránh ra!- Nó đẩy Minh ra một bên rồi hậm hực bỏ đi

Bước đến chỗ để xe, nó thấy Ngân đang bước tới, khuôn mặt vừa muốn cười nhưng lại cố nhịn khiến cho khuôn mặt Ngân méo mó trông đến tội

- Muốn cười thì cứ cười đi việc gì phải nhịn

-HAHAHAHA...Đã quá, lâu lắm rồi mới được đua đã như thế này. Càng nghĩ càng thấy chón về đây là đúng- Nó nhìn Ngân rồi vờn vai

-Aizzzzzz...hiu hiu! Mối quá! Thôi hôm nay về nhà ngủ, không đi xuyên đêm nữa- Ngân nghe thấy nó nói thế thì bĩu môi nhìn nó- Có gì đâu mà nhìn người ta kinh vậy!- Ngân không nói gì khẽ phẩy phẩy tay rồi bước về phía xe- Ô! Đi đâu giờ đây?

-Đi đến nơi cần đến- Ngân nói rồi ra dấu chào nó sau đó phóng xe đi.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13

Rảo bước về phía xe, đứng lặng im như phỗng một lúc nó rút điện thoại ra chán chừ ấn một dãy số điện thoại. Kê chiếc điện thoại lên tai với khuôn mặt đầy hi vọng nhưng rất nhanh biến thành thất vọng khi đầu dây bên kia báo khóa máy. Nó khẽ nhếch miệng rồi lên xe đi về nhà. Sau khi cất xe vào gara nó mở cửa bước vào trong nhà chưa kịp bật đèn thì một bóng đen ập đến bịt miệng nó kéo vào bên trong. Sau vài giây định hình nó thúc mạnh khuỷu tay vào bụng kẻ phía sau tiếp theo đó nó lấy con dao được cài bên đùi trái ra đâm vào đùi kẻ đằng sau. Chạy đến chỗ công tắc đèn, nó bật đèn lên để nhìn mặt tên khốn kiếp to gan nào dám đánh lên nó thì thật bất ngờ đó lại là Minh

-Đầu anh có vấn đề à mà đi vào nhà người khác làm loạn?

-Anh...chỉ muốn...cho em bắt...ngờ một chút xíu thôi mà- Minh ngồi trên vũng máu nhìn đau thì thảo trả lời.

-Bất ngờ cái @*##)&%!...Anh có biết cái bất ngờ một xiu đẩy của anh mà anh suốt nửa thì mất mạng không hả?- Nó tức giận xỏ một tràng vào mặt Minh. Minh chỉ nhìn nó nở một nụ cười méo xẹo- Tự làm tự chịu đi!- Nó buông một câu hồ hững rồi mặc kệ Minh đang ngây đờ ngồi đấy nó bỏ về phòng.

Khi nó thom tho từ phòng tắm bước ra thì nghe ‘Choang’ một tiếng. Biết có chuyện không ổn nó chạy vội ra ngoài phòng khách thì thấy Minh đang nằm sõng soài dưới đất, tóc bết vì mồ hôi và trên tay phải của Minh lại có thêm mảnh thủy tinh do cái tủ thuốc không chịu được sức nặng của Minh mà rơi xuống vỡ tan tành mảnh vỡ bắn vào găm lên tay

-Cái tên điên này đang làm cái quái gì vậy chứ? Không biết đường mở miệng ra gọi sao?- Nó vừa lầu bầu vừa đỡ Minh dậy tiến về phòng lại vào phòng tắm lấy ra một chậu nước ấm để lau vết thương trên tay và chân của Minh rồi sau đó băng bó lại cho hắn. Xong xuôi nó phui tay nhìn thành quả của mình mỉm cười:

-Cũng có tay nghề đấy chứ! Đẹp thật hồ hô- Tự khen bản thân một câu nó nhìn sang cái đồng hồ thì đã 1h trưa mặc một lúc rồi quyết định trèo lên nằm cạnh Minh- Thôi vậy đi ngủ thôi! Xem nào...Hm...- Nó nằm nhưng cũng không quên chèn một con gấu ở giữa, chả phải ngăn theo kiểu Lương Sơn Bá Trú Anh Đào trong phim đâu, chỉ là nó sợ đập phải cái chân đau của Minh thôi chứ cái mặt nó thì ngại cái nỗi gì

Sáng sớm hôm sau chúng ta đang thấy được một cảnh tượng vô cùng ảm cúng đó chính là nó và Minh đang ôm nhau ngủ. Con gấu chèn giữa Minh và nó đã bị Minh vứt bay về phía chân giường. Vâng! Các bạn không nghe nhầm đâu! Chính xác là Minh vứt. Nửa đêm tỉnh dậy, thấy con gấu to đùng chen giữa hai người, Minh liền túm lấy và quăng nó xuống chân giường rồi dịch người đến bên cạnh nó choàng cái tay không bị đau sang ôm lấy nó (Không hiểu là ôm kiểu gì). Nó cũng cứ thế rúc vào lòng Minh ngủ thế lên chúng ta mới được thấy cảnh tượng lãng mạn như thế này chứ. Nhưng cái khung cảnh lãng mạn ấy biến mất luôn ngay khi nó thức giấc:

-Ugzzz...Ah...Hug...Thoải mái quá đi thôi...Ồ...cái gì mềm mềm...mềm? Ah...cái tên chết tiệt nhà anh. Ai cho anh lên giường tôi ngủ hả? Cái tên trướng thối, đồ dê cụ, đồ @*##&\$%^!~@#&%^&*^&^...- Kèm theo những tiếng chửi là những hành động. hành động của nó ở đây là gì? Chính là nó đập Minh đang ngủ (giả vờ) lăn xuống đất

-Ui za...đau!- Sau cú đập của nó, Minh lăn bô lô xuống đất, vết thương cũng vì thế mà rách ra maus chảy, thắm ra ngoài băng gạc đỏ thẫm

-Chết cha! Quên băng mắt! Chân anh đang bị thương. Mà sao anh không nói cho tôi biết?- Nó nhảy xuống giường vừa đỡ Minh vừa trách như kiểu người sai là Minh chứ chẳng phải nó.

-Em nghĩ là anh có thể nói sao? Đang ngủ thì nghe thấy tiếng oang oang của em, chưa kịp gì thì bay luôn xuống giường

-Ách!...thì...thì...thì anh giả vờ là anh sai không được à?- Minh tròn mắt nhìn nó sau khi nghe nó nói:

-Sai gì?

-Ah...thì...thì là...là anh bị rách miệng vết thương là do anh không nói cho tôi biết

-Thế có nghĩa là người sai là anh?

-Đúng rồi!- Nó gật đầu cái rụp làm Minh chán nản

-Chịu em luôn đấy

-Gi đâu!- Nó nhún vai- Thôi, ngồi xuống đây tôi băng lại cho- Nó quay đi lấy hộp thốc rồi đặt xuống bàn, nhìn Minh cười nham hiểm xấn ổng tay. Minh nhìn nó đôi mắt long lanh nở to đầy sợ hãi, hai tay để trước ngực như một cô gái nhỏ đứng trước một má mì gian xảo- Cởi quần ra!

-Sao...Tại sao lại cởi? Em định làm gì? Em...em đừng có làm bậy.

-Anh lại nghĩ đi đâu đấy hả đồ thần kinh kia? Cởi quần dài ra để tôi băng lại! Băng ở bên ngoài như thế dễ tuột.

-Nhưng...anh...sao anh có thể cởi quần trước mặt con gái được

-Tôi không ngại thì anh ngại cái quái gì, mà cái mặt anh không biết đã cởi quần trước mặt con gái bao nhiêu lần rồi, giờ còn ra vẻ ngại cái chết tiệt gì chứ.

-Nhưng em và bọn họ khác nhau.

-Thế giờ anh có cởi không hay để bọn cô nương cởi hộ

-Em quay mặt đi đi rồi anh cởi.

-Dào ôi! Lắm chuyện- Tuy nói vậy nhưng nó cũng quay đi để Minh tiện tự xử

-Di...giúp...vải dính vào miệng vết thương rồi- Nó không nói không rằng đi vào nhà tắm. Một lúc sau lại xuất hiện với một chậu nước ấm, ngồi xuống bên cạnh Minh và bắt đầu lau rửa miệng vết thương, cuối cùng cũng gỡ được chỗ vải quần dính vào miệng vết thương. Sau đó thì không buồn chờ Minh cởi quần nữa mà nó tự tay cởi luôn cho Minh. Minh vội vợ cái gối ở bên cạnh che địch chỗ trọng yếu khuôn mặt phon phớt đỏ. Nó cúi đầu băng lại cho Minh

mà không hề để ý đến vẻ mặt tự nhiên của Minh. Cho nên, khi đứng dậy thấy Minh đỏ mặt quay đi nó hơi ngại người sau đó đưa tay xoa xoa má Minh:

-Anh mà cũng biết đỏ mặt á?

-Chứ...chứ sao...anh cũng đâu phải gỗ đá

-Phi...ngồi đây, tôi đi lấy quần cho mà thay.- Nó nói rồi mang chiếc quần rách và đồng băng gạc vứt đi rồi bước vào nhà tắm. Đến khi nó bước ra thì đã là 15 phút sau. Lần này nó không còn mặc bộ đồ ngủ nữa mà thay vào đó là chiếc quần jean cùng với chiếc áo sơ mi trắng, trên tay cầm một chiếc quần ngủ của nam:

-Này! Mặc vào đi! Rồi vào phòng khách ngủ để tôi đi mua đồ.

-Không muốn! anh muốn ngủ phòng em

-Phòng nào chả là phòng, vào phòng khách ngủ.

-Không! Người làm anh bị như vậy là em. Em phải chịu trách nhiệm

-Thế đây không phải chịu trách nhiệm à?

-Chịu trách nhiệm mà thế à? Em còn phải nghe lời anh nói nữa.

-Anh đùa tôi à? Nghe lời anh? Nghe lời anh tôi chết lúc nào không biết.

-Vậy thì để anh ngủ phòng em đi

-Không được!- Nó dùng giọng điệu không cho từ chối

-Em làm anh thành ra như vậy. giờ anh chỉ có một yêu cầu là ngủ ở phòng em mà em cũng khó khăn.- Minh tiếp tục nói rồi lại trưng ra cái vẻ mặt cô gái nhỏ đáng thương nhìn nó lâu lâu thật lâu khiến một đứa yêu động vật như nó không thể chống cự mà đầu hàng vô điều kiện:

-Thôi được rồi! tôi thua anh! Giờ thì đứng lên tôi đưa về phòng.

Sau chuyện này tác giả nghĩ là tình cảm của hai người này đã có một chút thay đổi, tuy chỉ là một chút

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14

Siêu thị ngày hôm nay khá vắng vẻ. Chỉ lác đác vài bà lão và vài bác gái trung niên đang lựa đồ cho bữa trưa

-Mua cái gì bây giờ? Hết mất nhiều máu vậy cho hết ăn cái gì đây?- Đang quay ngang quay dọc ở cửa hàng hoa quả thì nó bắt gặp một bác gái phốp pháp đang đi tới

-Ah...bác ơi...thiếu máu thì ăn cái gì được bác nhỉ?

-Thiếu máu hả? Có mấy món đó, ví dụ như tiết hầm ngải cứu nè, canh bí đỏ nè, tuy nhiên nếu muốn đậm đà hơn thì cháu hầm với xương, còn có canh trứng gà táo tàu ki tử, ngoài ra còn cần ăn thêm nhiều rau xanh, và hoa quả nữa.

-Ừa...thế táo tàu với ki tử thì mua ở đâu hả bác ?

-Hai vị này cháu vào tiệm thuốc bắc nằm cuối cùng trong con hẻm cạnh siêu thị này này.

-À...vâng, vậy cháu với bác cùng đi chọn đồ ăn nhá bác hìhì

-Vậy cũng được, không cháu lại không biết chọn nguyên liệu ngon.- Nó khoác tay bác gái trung niên một cách tự nhiên như người nhà. Di được một đoạn thì bác gái hỏi chuyện:

-Thế bạn trai cháu bị thiếu máu à?

-Ồ...dạ?...à không...không phải bạn trai ạ

-Ây...cháu không cần phải giấu đâu... nhìn khuôn mặt đăm chiêu của cháu với về tí mi khi chọn đồ ăn là bác biết mà, bác cũng đâu phải chưa từng trải qua đâu...

-Hi...bác cháu mình mau đi chọn đồ ăn đi không muộn mất đấy- Nó vội vàng đánh trống lảng rồi kéo tay bác gái đi, không để vị bác gái nhiệt tình này nói thêm để bị hiểu nhầm nữa.

Nửa tiếng sau nó đứng trước cửa siêu thị trên tay xách túi lớn túi nhỏ, đây là thành quả chọn lọc của bác gái nhiệt tình. ‘Tay xách nách mang’ nó đi vào cái hẻm có tiệm thuốc bắc mà lúc nãy bác gái nhiệt tình chỉ đường. Nhìn ngang ngó dọc nó cuối cùng cũng nhìn thấy tiệm thuốc nằm ở phía cuối con hẻm. Ngó vào phía trong nó nhìn thấy một ông lão đang cẩn thận để thuốc vào các ngăn kéo tủ:

-Ông ơi, cháu muốn mua thuốc- Ông lão ngẩng mặt lên nhìn nó:

-Cháu mua thuốc gì?

-Ông lấy cho cháu một cân táo tàu một cân kỉ tử...ừm...để cháu nấu canh trứng bổ máu

-Được rồi để ông chia lạng ra cho cháu để cháu dễ làm. Hai quả trứng thì cháu lấy một lạng táo tàu một lạng kỉ tử nhé, mỗi túi nhỏ này là một lạng.

-À...vâng, cháu cảm ơn ông- Nó cất tiếng cảm ơn rồi im lặng hít hà mùi thơm của thuốc bắc, ông lão cũng im lặng chia thuốc.

Bước ra khỏi tiệm thuốc, trên tay nó lại xuất hiện thêm hai chiếc túi. Đang đi thì trước mặt nó xuất hiện một đám học sinh đi hướng ngược lại. Tại sao nó biết là học sinh? Đơn giản, vì bọn này đang mặc đồng phục, và đặc biệt là đồng phục của Delight. Lũ học sinh kia đang đi thì dừng lại đối diện song song với nó nhìn nó chằm chằm bằng đôi mắt lang sói. Nó lờ đi ánh mắt đầy của bọn kia tiếp tục bước đi thì bị một cánh tay chặn lại:

-Muốn gì?- Nó cau mày ngẩng mặt lên nhìn bọn này bằng đôi mắt khó chịu.

-Chỉ là muốn trò chuyện làm quen với người đẹp chút thôi mà, có cần phải khó chịu đến vậy không?- Một thằng khác tiến tới vuốt ve khuôn mặt nó- Đi chơi với bọn anh không cùng?

-Không rảnh!- Nó cau mày tránh bộ móng vuốt đang ve vãn bên má khỏi mặt.

-Sao nói năng cộc lốc vậy? Chả đáng yêu chút nào. Ngoan cười một cái cho anh xem rồi anh thương.- Thằng đứng đầu lúc này mới lên tiếng, tiến tới gần nó lại vuốt mà nó.

-Bỏ tay ra!

-À...nói thêm được một chữ rồi, nếu động chạm nhiều chắc sẽ nói được thêm chữ đấy, nhưng mà anh đây lại thích nghe tiếng rên rỉ hơn, không biết khuôn miệng này phát ra tiếng rên sẽ kích thích đến mức độ nào. Nghĩ đến mà tao không kiềm chế được muốn được giải quyết rồi- Thằng đứng đầu quay ra nhìn mấy thằng đàn em cười khà ồ.

-Đại Ca à, bắt em gái xinh đẹp này về giải quyết luôn đi- một trong bốn thằng đàn em của nó lên tiếng nói với thằng đứng đầu. Gã cũng quay ra nhìn nó một lượt:

-Em gái à, đi với bọn anh đi đảm bảo em sẽ lên mây

-Cút!

-Ây...rượu mời không uống muốn uống rượu phạt. Chúng mày bắt em ý lại cho tao- Thằng đứng đầu vừa nói dứt lời thì đã có hai thằng bước lên kèm nó. Nó không nói gì lùi về phía sau bước đến một hiên nhà đặt túi đồ ăn xuống nhìn bọn kia gằn giọng:

-Đưa nào động đến đồ đồ này thì liệu hồn

-Haha em gái à, thân e còn chưa lo xong em còn lo cho túi đồ ăn- Cả lũ chúng nó phá lên cười, nó vẫn đứng dưng tiến về phía bọn chúng, tiến về phía một thằng con trai nó nhẹ nhàng rút con dao ở thắt lưng thằng con trai ra mà gã không hay biết (Áo tung chảo =]]]). Rồi nó đâm mạnh vào chỗ xương cụt của thằng đó, sau đó thì chỉ thấy thằng đó đang cười thì từ từ ngã gục xuống, bọn còn lại đang cười như điên cũng từ từ lặng dần lặng dần rồi dừng hẳn, từng thằng trợn mắt há hốc miệng nhìn cảnh tượng trước mặt (Quay slow motion)

-Mày...mày giám giết em trai tao?

-Có gì đâu, nếu mày thích tao sẽ cho mày đoàn tụ với thằng e mày.- Nó nhếch miệng để lộ nụ cười khát máu

-Chúng mày...xông lên...bắt con ranh lại, trả thù cho người anh em của chúng ta. Tao không tin 4 thằng mà không bắt được con ranh này.

Nó nhìn 3 thằng đang tiến về phía mình bằng ánh mắt khát máu, vẫn dửng dưng nguyên nụ cười của quỷ satan trên môi, nó nhẹ nhàng lách người tránh né những đòn đánh của bọn này và nhanh chóng lại kết liễu thêm một thằng nữa. Vật lộn tránh né các kiểu, nửa tiếng sau nó đã đưa 3 thằng nữa xuống gập diêm vương đại nhân (Có chút hư cấu chạm mông em rồi~ =]]]). Nhìn cảnh đàn em mình lần lượt ngã xuống bởi bàn tay của một đứa con gái thì dù lúc đầu có

hùng hổ đến đâu thì giờ cũng tái tim lại. Thằng đứng đầu vội vàng bỏ chạy, nhưng chưa được mấy bước thì va vào một dáng người, gã giữ chặt áo của người nào đó như giữ ngọn cỏ sinh mạng thì thảo:

- Cứu tôi! Làm ơn cứu tôi, con nhỏ đó không phải là người, nó là quỷ là...Hự...- Lời gã nói chưa kịp dứt thì một con dao đã bay tới kết thúc sinh mạng của gã, thành công đưa gã xuống đoàn tụ với anh em dưới phủ diêm vương. Thằng đó ngã xuống để lộ hình dáng khuôn mặt của người kia...

TEN...TEN...TEN ...TÈNNNNNNNNN

Đó chính là bạn Quân của chúng ta~

-Di! Cậu có làm sao không? Chuyện này là sao vậy? Sao...sao cậu lại...

-Suyt...Đừng nói gì cả tôi không sao, có thể giúp tôi một chuyện được không?

-Chuyện gì? Không phải là cậu bảo mình thu dọn mấy cái xa...

-Đồng này lát nữa sẽ có người xử lý không cần cậu nhọc lòng. Tôi chỉ muốn nhờ cậu mua giúp tôi một bộ quần áo thôi.

-Đơn giản mà.- Quân nhìn nó cười rồi nhanh chóng bước đi.

10 phút sau

Quân quay lại với một túi quần áo trên tay

-cậu mau thay đi mình ra ngoài đợi cậu- Quân nói rồi bước ra ngoài đợi nó. Một lúc sau nó cũng bước ra trên tay xách thêm một đồng đồ.

-Đi thôi

-Đưa đây mình xách cho- Nó không khách khí ném hết đồ cho Quân xách rồi thông dong chấp tay sau lưng đi đằng trước, không truyện trò gì với Quân luôn (Tội nghiệp anh chàng)...Chà mấy chốc căn nhà của nó cũng xuất hiện

-Đến nhà tôi rồi! Cảm ơn nhé!- Nó vẫy tay chào Quân, cười với Quân một cái thật tươi rồi đi vào. Còn Quân vẫn tần ngần đứng đấy một lúc rồi mới quay đi.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15

Vào phòng bếp, để đồng đồ thực phẩm linh kinh kia lên bàn nó quay ra định lên phòng thay đồ thì thấy Minh đang chống tay nhìn nó hằm hằm

- Em đi đâu mà giờ mới về? Mà sao lại mặc bộ quần áo khác? Bộ đồ kia của em đâu?

- Anh hỏi nhiều vậy tôi trả lời thế nào? Tôi đi chợ mua ít đồ, còn bộ quần áo thì đi đường bị xe đi qua tạt nước ướt hết lên đi thay rồi.

- Thế cái thằng đi cùng em là ai?

- Bạn học cùng lớp tiện đường về cùng.

- Không đúng, rõ ràng là thằng đó có ý với em. Lúc em vào trong nhà rồi thằng đó vẫn đứng đấy nhìn chăm chăm vào cánh cửa.

- Thế chắc là hấn thích phong cách cửa nhà tôi nên nhìn cho kĩ để về thiết kế theo- Nó tỉnh bơ trả lời làm Minh máu dồn nên não đang định quạc mồm ra mắng nó thì nó lại chặn họng- Mà này, anh làm thế nào mà xuống được đây? Không phải đã dặn anh phải nằm yên một chỗ à (Dặn lúc nào nhĩ :))~) với lại sao anh nói lảm thế? Như vậy chứng tỏ cũng không có gì đáng ngại. Anh mau về nhà an...- Minh không để nó nói hết câu đã lão đảo, một tay bám vào chiếc bàn ăn, một tay để lên thay dương xoa xoa- Này...anh làm sao thế? Vừa này còn nhiều lời lảm mà, sao giờ lại...Không phải anh giờ trò chuyện chứ?

- Di...đầu anh choáng quá...- Minh nói rồi cau mày nhăn mặt, khẽ lắc lắc đầu

- Thôi được rồi, ngồi đây xem TV, tôi đi làm cơm, rồi ăn. Anh cứ liệu hồn. Tôi mà biết anh giờ trò chuyện thì đừng có trách.- Nó diu Minh ngồi ra ghế sofa mà không quên cốc đầu Minh cảnh cáo

- Di...Em cũng thật độc ác quá đi. Anh đang là người bệnh đó- Minh ôm đầu nhăn nhó phản kháng

- Thì sao?- Nó lạnh nhạt hỏi Minh một câu làm hấn tụt hứng...

-À Di này...Anh bảo, anh chuyển sang nhà em nhé

- Cái gì cơ? Sang nhà tôi á? Không bao giờ!- Nó đang nấu ăn nghe Minh vậy thì nhảy dựng lên cầm cái muôi múc canh khua khoắng phản đối rồi cái muôi tuột khỏi tay nó vẽ một đường parabol rồi đáp xuống, nằm bên cạnh cái thùng rác.

- Nhưng anh đang bị thương, mà người gây ra là em, nên đáng nhẽ em phải bảo anh chuyển đến chỗ em để e chăm sóc...

- Anh thôi ngay cái bài diễn văn của anh đi! Anh không thấy tôi vẫn đang chăm cho cái thân anh à? Anh có tin tôi úp cả cái nồi canh này vào đầu anh không? Ngồi im ở đây cho tôi, cầm chỉ lái nhai, nếu không tôi cho anh ăn com không cần bát đấy- Nó nhặt cái muôi dư dứ về phía Minh sau đó vứt cái muôi vào bồn rửa lại lấy ra một cái muôi khác tiếp tục món canh bí. Còn Minh thì sao? Ôi xời...ngồi im thín thít xem TV rồi.

Một tiếng sau Minh cũng đã được nó diu ra ngồi vào bàn ăn.

- Di! Đút anh!- Minh nói và chu môi làm nũng với nó làm lủ da gà gai ốc của nó nổi lên từng cục từng cục.

- Nhưng tôi không có! Ấy dà...tôi thật không ngờ...dạo này thấy anh ăn chay, tưởng anh đã thông suốt biết hối cải, thật không thể tin được hóa ra là anh thay đổi khẩu vị, anh đổi món. Hay là thế này đi, để tôi gọi anh hàng xóm sang nhé. Nghe nói anh í cũng thích nam-nam

- Ô...- Minh nghe nó nói thì đực mặt ra mặt một lúc mới tiêu hóa hết, Minh đỏ mặt quát lên- Di! Em thật quá đáng, sao lại có thể suy nghĩ linh tính như vậy, ý anh là em đút com cho anh mà.

- Ồ thế à? Ai bảo anh không nói rõ từ đầu, đâu thể trách tôi- Nó nhún vai

- Đút com cho a nha nha nha nha- Minh tiếp tục dùng mũi nam kê dụ dỗ nó.

- Phi... Anh bị đau chân chứ không phải đau tay...Tự ăn đi, đừng lằng nhằng không là ăn cả nồi đấy!

Mũi nam kê không thành, Minh ngậm ngùi bắt đầu ăn com, ăn hết một bát, Minh định thôi không ăn nữa thì nó lên tiếng:

- Uống canh đi đã!

- Uống hết cả bát canh thì anh lặn mất à?

- Nó chỉ là bát canh nhỏ có gì mà kêu ca không uống được

- Bát canh nhỏ?- Minh tròn mắt chỉ vào chiếc bát đựng canh to đùng trước mặt- Bát này nhỏ vậy bát nào mới lớn.

- Ô...Như cái nồi thì to- Nó đánh mắt nhìn về cái nồi rồi lại nhìn Minh làm hấn cau mặt

- Em làm ơn đừng có nhắc đến cái nồi được không- Minh nhìn nó nhăn nhó kiên nghị

- Vậy thì uống đi!- Nó nói rồi múc cho Minh một bát, sau đó cũng tự múc cho bản thân một bát, nhưng chưa uống vội mà khoanh tay nhìn Minh uống canh. Minh múc từng thìa, từ tốn uống mất sáng bùng lên, đến lúc hết lại đưa bát cho nó lấy thêm

- Di! Canh của em nấu ngon tuyệt, dì dạy em à?- Minh nói mà không quên dơ ngón cái về phía nó. Nó không nói, đưa cho Minh một bát canh nữa, sau đó mới bắt đầu uống canh ở bát mình, không khí ở bàn ăn tự nhiên lắng xuống.

- Không phải! Là mẹ nuôi tôi dạy.- Lúc này Minh mới giật mình nhận ra lúc nãy mình lỡ miệng. Ngước lên nhìn nó bằng ánh mắt áy náy- Không phải nhìn thôi như vậy. Tôi không sao. Ăn đi cho nóng.

- Di vẫn chưa gọi điện cho em à?- Nó lắc đầu thay cho câu trả lời. Minh cũng không hỏi gì nữa, tập chung uống canh. Giải quyết chỗ canh một cách nhanh chóng, rồi xếp bát cho nó đem đi rửa

- Ngồi đây chờ tôi một lát! Tôi rửa xong rồi đưa anh lên phòng.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Mình cười, chống cằm nhìn nó rửa bát, khoe miệng lại vẽ lên một nụ cười vui vẻ, rồi cứ thế, Minh đắm chìm trong thế giới hạnh phúc do bản thân vẽ ra mà không biết nó đã đứng cạnh từ lúc nào. Nó đập bàn

RẦM!!!

một cái, làm cho Minh giật mình, đôi tay theo quán tính quăng ra hai bên và động vào một thứ mềm mềm..

CHÁT...

lại một cái đập thật mạnh vào lưng Minh:

- Anh làm cái chết tiệt gì đấy hả? Bị thương mà vẫn tranh thủ dở trò với tôi à?
- Anh không có ý mà Di- Minh vừa xoa chỗ đau vừa meo meo kháng nghị- Tại em làm anh giật mình nên mới thành như vậy. Sao em không lay nhẹ anh thôi.
- Thế theo như anh nói thì người sai là tôi à?
- Đúng!- Minh ngẩng mặt lên đối diện với nó trả lời dứt khoát.
- Thật sự người sai là tôi sao?- Nó ghé sát mặt vào mặt Minh tiếp tục hỏi lại
- Đ...đủ.....đúng....- Minh ấp úng trả lời rồi cúi mặt xuống.
- Thật sự là lỗi của tôi sao?- Nó tiếp tục truy hỏi
- Đ...đủ....à không..không phải...là anh sai.
- Ô! Anh sai chuyện gì vậy...
- Di à! Em đừng làm khó anh nữa mà.
- Đùa thôi. À đúng rồi. Mai tôi phải đi học, anh ở nhà nhé. Đồ ăn tôi nấu sẵn lúc nào ăn anh chỉ cần cho vào lò vi sóng hâm nóng lại là được.
- không được! Anh không ở nhà đâu, anh muốn đi học, để anh đi học cùng em đi.
- Không được. Chân anh bị như vậy, ít cũng cần phải mấy hôm nữa, với lại tay anh bị như vậy, viết bài kiểu gì? Ở nhà cho nó lành.
- Đừng mà Di! Để anh đi cùng với em đi.
- Sao dạo này anh ẻo lả thế? Trước thấy anh men lăm lăm mà! Tác nhân nào đã khiến anh như vậy? Tác nhân vật lí hay hóa học hay sinh học???
- Có ẻo là gì đâu! Anh vẫn thế mà. Chỉ là... "anh chỉ dịu dàng khi ở cạnh em thôi"- Minh định nói nhưng lại nghĩ đến cách đây không lâu đã thô bạo với nó thì những lời đến cửa miệng lại nuốt lại. Rồi Minh chợt nghĩ nếu nó nghe được hết về sau của câu kia thì liệu có trợn trừng mắt lên nhìn mình không, nghĩ thế Minh khẽ cười. Nó nhìn thấy nụ cười của Minh thì trong lòng gợn lên một cảm giác lạ, nhưng nhanh chóng biến mất (Bắt đầu rồi :))~)
- Dù sao thì...anh vẫn phải ở nhà
- Ờm...
- Cấm chỉ cái! Cãi nữa nhin ăn.- Nó hạ lệnh lần cuối rồi quay đi, bỏ lên phòng. Bỏ lại Minh đang ngây đơ, bơ vơ, một mình ngồi ở phòng bếp, nhưng chỉ một lúc thì nó chạy ù xuống phòng bếp, cười hi hi với Minh- Ngại quá! Tôi quên mất anh.
- Em thật quá đáng
- Anh nhả thêm câu nào than vãn nữa thì bò lên phòng.
- Hừ...bò? Em khinh thường anh sao? Nói cho em nghe, anh không có bò. Anh trèo hẳn hoi đấy.
- Anh trèo cầu thang á? Trèo kiểu gì? Trèo theo tay vịn á?
- Bậy...anh trèo cửa sổ, lên xuống bằng đường ống thoát nước...- Nó cầm nín, nhìn Minh chằm chằm rồi lại định quay người bỏ đi.- Này, em lại định bỏ rơi anh à?
- À...ừ...mà đúng đây để tôi đưa lên phòng- Minh cũng rất hợp tác đứng dậy để nó diu lên phòng.

---Đang chật vật lôi Minh lên phòng---

- Di ơi anh có nặng không.

- Anh hỏi thừa....tất nhiên là nặng rồi

- À Di này, sắp đến mùa đông rồi nhì.

- Ờ...thì sao?

- Đợi anh khỏi chân, anh đưa Di đi mua quần áo nha.- Nó tý thì trượt chân ngã:

- Anh bị làm sao đấy? Anh bị thương ở chân chứ đâu phải ở đầu...tự nhiên quan tâm tới thế?

- Thì vì em là....à...cứ cho là anh cảm ơn em đã chăm anh đi.

- Khỏi cần đi, cảm ơn anh, anh dùng tiền đấy để mua cho mấy mỹ nhân của anh đi.

- Anh chỉ muốn mua cho em thôi.

- Hừ...tiền anh còn xin mẹ mà đòi mua đồ cho tôi.

- Ai nói anh không có tiền. Trước khi về Việt Nam, anh cũng đã đến công ty làm, cũng có lương nhé, ngoài ra hehe....trước khi về việt nam anh cũng tho được một khoản kha khá, đủ dùng đến lúc về nước.

- Vậy sao anh vẫn đến đòi, và bác vẫn gửi đều đặn cho anh.

- À...thực ra thì...(Mẹ anh gửi để cho em tiêu là chủ yếu)- Nhưng Minh không nói, để lại cho nó một câu lấp lửng, Minh giúp nó mở cửa vào phòng. Khi diu Minh đi đến gần giường, nó bị vấp vào chiếc dép Minh vứt lung tung ở cuối giường, lao đảo, cả nó và Minh cùng ngã ập lên giường (Góm, ngã chuẩn thế). Minh nằm đè lên người nó và lẽ dĩ nhiên là tình huống sẽ giống như trong phim Hàn, mỗi hai người chạm vào nhau.

Nó mở to mắt nhìn Minh, Minh cũng đang nhìn nó, sau đó thì từ từ nhắm mắt rồi bắt đầu gặm nhấm môi nó. Nó thì vẫn ở trạng thái "Pause" để mặc cho Minh hôn...

Toong...toong... toong...

Tiếng chuông cửa mang hồn nó trở về, đẩy vội Minh ra, sửa lại mái tóc, vỗ vỗ vào khuôn mặt nóng bừng, nó vội chạy ra phía cửa, mở ra thì thấy ngân đang túi lớn túi nhỏ, đứng trước cửa nhìn nó.

- Đi đâu đấy?

- Hôm nay cô giúp việc nhà tao nghỉ, nên tao sang nhà mày ở vài hôm- Sau đó nghiêng đầu nhìn nó- Sao mặt đỏ thế? Sốt à?

- À...ờ...ờm...- Nó vuốt mũi ậm ờ nhìn Ngân

- Thế không định mời tao vào nhà à?- Lúc này nó mới nhích người ra chia một chỗ cho Ngân vào. Ngân bước vào rồi xăm xăm đi thẳng lên phòng nó. Nó vừa đóng cửa, thấy vậy thì chạy thẳng lên giành lấy túi đồ của Ngân rồi kéo nàng sang phòng cho khách

- Ờ...ơ...ơ. Đây, đi đâu đấy? Mày đổi phòng rồi à?

- Không có! Nay mình ngủ phòng khách.

- Ờ sao lại thế?

- Minh đang ở đây, hấn nhất quyết đòi ngủ phòng em, nên kệ hấn, mình ngủ phòng khách.

- What the....hội...Minh ở đây á?

- Ờ...hôm đấy đưa xe về, hấn núp ở trong nhà dọa em, bị em đâm vào đùi, chẹp, nên giờ em phải chăm sóc.

- Ờ...có tinh thần trách nhiệm...- Ngân nói rồi nhìn nó cười nham nhở.

- Ờ, nhưng mà mặt đỏ không liên quan đến hấn nhé

- Ủa, thì tao có bảo gì đâu, có tật à?- Ngân cười to bước vào phòng để mặc nó đứng ngoài cửa.

Lúc nó đẩy cửa vào thì Ngân đang kênh càng lăn lộn trên giường:

- Đi kiểm cho chụy cái gì ăn đi cung, nhớ mang theo lon bia.

- Ăn thì nấu thôi chứ đồ ăn nhanh thì hết rồi.

- Mày nấu á? Khụ...cũng được, nhớ mang cho tao lọ thuốc- Nó nhìn thái độ của Ngân và nghe được câu cuối thì bĩu môi, lườm Ngân rồi sau đó ra ngoài.

"Dùng chậm nôi niêu xoong chảo một hồi leeng keeng"

15phút sau, nó xuất hiện, trên tay bê một khay thức ăn, bên trên có một bát mì nghi ngút khói, một đĩa bò khô, hai lon bia và một lọ thuốc tiêu chảy (>_<). Ngân đón lấy bát mì dùng công phu "Sur Từ Ngoạm" vừa ăn vừa thôi xử lý bát mì. Lúc ăn xong thì mặt đã đỏ vì cay và nóng.

- Ủ ôi...hết nhẩn kia. Có cần uống thuốc không?

- Hừ...tao chỉ là tiếc thức ăn thôi.- Ngân buông ra một câu "kinh điển" rồi với lấy lon bia, bật nắp ngửa cổ uống. Nó cũng lấy lon bia còn lại, lặp lại hành động của Ngân. Nhón lấy một miếng bò khô bỏ vào miệng, hai đứa nó im lặng.

Cho đến khi..

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 17

Reeng...Reeng...

Chuông điện thoại của Ngân vang lên. Sau khi nghe máy, trên mặt Ngân nở một nụ cười quý dị.

- Lại có thêm con gà nữa muốn chiếm Lick.

- Có việc để làm rồi...Yeah...- Nó đứng lên, vurun vai rồi đi ra cửa.

- Mày đi đâu đấy?

- Đi lấy đồ. Chứ chị định mặc đồ như này đi à?- Nó nói rồi chỉ vào bộ đồ thể thao của Ngân, và bộ đồ ngủ Hello Kitty của mình nói.

- Cần *** gì phải thay. Mặc như thế này cho nó ngẫu chứ!- Ngân nói rồi kéo nó lại, lôi đến chiếc gương để ở góc phòng. Trong gương là hình ảnh hai người con gái với khuôn mặt xinh xắn. Bộ đồ ngủ của nó mặc màu hồng, trước ngực in khuôn mặt của con mèo Kitty, đằng sau có một chiếc mũ với đôi tai mèo bên trên. Còn Ngân thì mặc một bộ đồ thể thao màu xám, trơn, không có hình thù họa tiết gì hết.

- Thêm đôi dép Hello kitty nữa thì perfect nhè.

- Đúng rồi! Để cho chúng nó choáng mình sẽ không đi xe máy tao với mày đi taxi hoặc xe buýt.

- Có cần mang balô đồ bông không nhì? Buộc tóc hai bên nữa.- Ngân đang nói về vấn đề đi lại, còn nó thì lại đang nghĩ làm sao có thể triệt để trở thành một "Bé gái" "Ngây thơ".

Mất thêm nửa tiếng để trang điểm, trau chuốt. Nó triệt để trở thành một bé gái 5 tuổi phiên bản khổng lồ. Còn Ngân thì chỉ buộc lại tóc, trang điểm nhẹ lại một lượt rồi đứng một bên nhìn nó biến hình. Một lúc sau, hai đứa nó ra ngoài, thì không biết nó móc đâu ra một cặp kính mắt mèo và một cái kẹo mút. Đeo kính lên, bóc kẹo bỏ vào miệng ăn ngon lành. Hai chị em nó đi đến bến xe buýt thì đã nhanh chóng trở thành tiêu điểm của mọi ánh nhìn. Kể cả lúc đã lên xe thì ánh mắt của mọi người vẫn dán chặt lên người chúng nó, đặc biệt là nó khiến nó âm thầm hối hận vì đã mặc nguyên bộ này đi ra đường. Lúc hai đứa nó đến cửa bar Lick, Ngân có thể vô tư đi vào, còn nó thì bị chặn lại.

- Em gái à! Em còn nhỏ, không vào mấy chỗ này được đâu. Về nhà ngâm kẹo, ôm gấu bông, nghe mẹ kể chuyện cổ tích đi.

- Ô...ô- Nó đơ đơ nhìn Ngân, còn Ngân lại nhìn nó cười rồi ra dấu "Tự lo đi". Sau đó đứng đấy nhìn nó xử lý chứ không bước vào vội. Nó phần uất nhìn Ngân rồi tháo cặp kính ra, vứt cái kẹo mút trong miệng. Nó chóng nạnh, trợn mắt nhìn anh chàng bảo vệ- Người mới hả? Chị Di! sao mày nhận ra Ngân mà không nhận ra chị- Anh chàng bảo vệ nhìn nó chằm chằm một hồi.

- Em...ah...tại chị hôm nay ăn mặc lạ quá. Mọi ngày toàn trang điểm đậm, mặc toàn đồ sexy. Hôm nàu dùng một cái, mặc đồ ngủ, trang điểm nhẹ, buộc tóc hai bên, đeo kính...em khôn.....mà thôi, chị vào đi....- Anh chàng gãi tai tránh đường cho nó vào.

- Hừ- Nó chun mũi lườm anh chàng bảo vệ, rồi đi đến chỗ Ngân đang đứng định ỉ nhèo một trận với Ngân thì Jan đã đi ra đón chúng nó:

- Chị Ngân, chị....ó...Ai đây?- Jan chỉ về phía nó ú ó

- Chị Hai mày đây!- Bốn chữ nhẹ nhàng phun ra ngoài. Jan nhìn nó mắt tròn mắt dẹt:

- Chị...chị...chị Di? Sao...hai người hôm nay ăn mặc lạ vậy? Mà khoan nói đến chuyện đó. Thằng Ken của bang Evil cùng lũ đàn em của nó đang làm loạn bên trong kia.- Nó từ tốn bóc một chiếc kẹo mút cho vào miệng đẩy đẩy, sau đó...hùng hổ đẩy Jan ra một bên đi thẳng vào trong. Đập thẳng vào mắt nó là hình ảnh thằng Ken đang vuốt ve một cô gái nóng bỏng trên quầy bar. Hai người cứ say sưa đá lười các kiểu mà không để ý đến nó đang đi đến. Cho đến khi tay của Ken không yên phận nữa, bắt đầu di chuyển lên "đỉnh núi" của chị gái nóng bỏng kia thì nó tăng hăng 1 tiếng..

- E hèm... anh chị muốn...."chồng chất" với nhau thì vào "Bệnh viện" ở đoạn ngã ba rẽ trái đằng kia, chứ đừng sỗ sàng ở đây...chắc...mất mĩ quan.

Thực ra chuyện ôm ấp hôn hít ở chỗ quán bar cũng chả có gì mà mất mĩ quan hay ảnh hưởng gì tới ai cả. Nhưng nó vẫn cố ý nói ra với hai người kia. Sau khi nghe nó nói lúc này Ken mới chú ý là có người ở cạnh (mang tiếng là bang chủ mà không chút phòng bị sớm mà bị khừ). Nhìn nó với đôi mắt có chứa tia X, Ken quay về phía Jan đang đứng bên cạnh, cất giọng:

- Sao con Thiên Ngân và con Thiên Di chưa đến? Chúng mày định kéo dài thời gian à?- Sau đó lại liếc mắt qua chỗ nó đang đứng, tiếp tục.- Mà quán bar của chúng mày, "Trẻ Con Thiếu Năng" có thể ra vào đây quậy phá như trong công viên được à? Làm ăn thật chả ra gì! Mau chóng để tao quán l...Á....con ranh con! Mày làm cái *** gì thế?

- Chó điên sửa linh tinh mà chủ không dạy được, tao chường mắt lên tiện tay đánh thôi, chủ không dạy được để người khác dạy, mà có khi...con chó này không có chủ, lang thang ăn rác ngoài đường phố nên sửa ra mới thôi như thế.

- Con **** con, mày dám hỗn láo với anh Ken? Mày, một con ranh vặt mũi chưa sạch, còn không tư cách nhìn thẳng mặt anh Ken chứ đừng có nói đến việc nói chuyện.

- Ai nói? Bang chủ của Hell? Chủ nhân của Lick! Đủ tư cách để nói chuyện chưa? Hay là anh Ken của mày không đủ tư cách nói chuyện với tao?- Nó khoanh tay, thản nhiên nhìn hai con người trước mặt đang ngạc nhiên...

- HA...HA..HA...Bang chủ? Chủ nhân? Kể chuyện cười chắc?

- Haizzzz...Không tin sao? Cũng đúng thôi. Tôi còn trẻ con quá mà, còn ngây thơ quá mà.- Nó nói tay mân mê túm tóc. Còn đàn em của nó ở phía sau cùng nhau PHUN...

- Đi thay đồ đi! Để tao!- Trong lúc Ken đang chuẩn bị tung ra một loạt những câu thô tục để bọn đàn em gọi hai đứa nó ra thì. Một giọng nói vang lên, khiến Ken chưa kịp bật từ khỏi môi. Đàn e của bọn nó rẽ thành hai bên để Ngân đi vào, nhìn thấy Ngân đi đến với bộ váy trễ vai bó sát màu đỏ rượu, nó lúc này mới đi lên phòng sửa sang lại cho phù hợp với dáng vẻ của một bang chủ. Ngân cũng bắt đầu nói chuyện với Ken.

20 phút sau...

Nó đi xuống quầy bar với một bộ đồ da bó sát màu đen, mái tóc đã được búi cao lên, khuôn mặt trang điểm không quá đậm kết hợp với bộ đồ trông nó rất cá tính, không còn vẻ sắc bén lạnh lùng ở đuôi mắt, chân đi đôi giày cao gót đen tán đỉnh, mỗi bước đi đều phát ra tiếng "cộp cộp" như trong phim mafia (=[]]).

Nó đi đến thì thấy Ken đã chỉnh tề ngồi lên nói chuyện với Ngân. Liếc mắt qua chỗ nó Ken tiếp tục:

- Hai người là con gái, tội gì phải mệt nhọc gánh vác, quản lý, hai người chỉ cần hàng ngày đi spa, shopping, đi quẩy, và làm tốt một vài nhiệm vụ nhỏ trên giường. Đây, nhẹ nhàng như vậy mới là việc của con gái chứ. Còn đàn em của hai em, bảo chúng nó theo anh lột đi, chống đối làm gì!- Bọn Jan Leo Key nghe thế thì muốn xông lên nện cho Ken một trận, nhưng lại bị nó cản lại.

- Em thấy anh Ken nói đúng đấy! Thật sự lâu lắm rồi e không được đi spa, da em xấu đi nhiều rồi, cũng lâu chưa được đi shopping, chưa được quẩy một trận ra trò, lúc nào cũng phải dán mắt vào sổ sách tính toán, mệt lắm. Với lại mình là con gái nhiều khi đàn em cũng không phục, mà chưa chắc bảo vệ Lick được chu toàn, như con trai. Nên bản thân em nghĩ, chúng ta nên theo anh Ken- Nó vừa vuốt ve khuôn mặt Ken vừa nói, (còn con ả bên cạnh thì bị đẩy đi từ lúc nào không biết.) sau đó nhìn Ngân nháy mắt. Ngân cũng nhẹ nhàng bước đến, khoác vai Ken rồi ngọt ngào nói:

- Di nói phải! Như vậy đi, sáp nhập với evil, còn anh em theo chúng ta, ai ở thì ở ai đi thì đi.

- Vậy là hai em đồng ý nhé. Giờ a sẽ đi lấy giấy chuyển nhượng hai e chỉ cần kí vào là xong. Quá đơn giản. Haha.- Ken đắc ý ôm lấy hai đứa nó cười ha hả.

Trong lúc Ken đang hả hê thì...

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18

Trong lúc Ken đang hả hê, thì nó và Ngân nhìn nhau cười mưu mô. Tay nó chạy loạn trên người Ken.

- Anh Ken sao còn không mang giấy chuyển nhượng ra đây?

- Thằng đàn em của anh đang đi lấy rồi, Di có về sớm sáng nhỉ?- Ken vuốt ve khuôn mặt nó nâng cằm nó lên mon trón.

- Chứ sao nữa, sắp được rảnh rang, hưởng thụ cuộc sống, không phải tới mất về mấy chuyện sổ sách quản lí, không vội mới là lạ.

- Đợi chút, nó sắp mang tới rồi.- Ken nói đôi tay bắt đầu chạy xuống cổ nó, xuống nữa, xuống nữa, rồi dừng lại trên bầu ngực đầy đặn của nó, khe xoa.

- Uhm...anh Ken hư quá à!- Nó nũng nịu tựa sát vào người Ken cọ cọ, khiến Km càng được thả lỏng, bắt đầu xoa bóp bộ ngực nó mà không để ý đến ánh mắt lạnh băng, ngùn ngụt sát khí của Ngân.

Đáng nhẽ chuyện cũng chẳng có gì đáng nói, và Ken vẫn lảnh lặt thêm một thời gian không dài cũng chẳng ngắn. Nhưng có lẽ chàng trai của chúng ta cảm thấy mình đã lâu không được vào bệnh viện người mù thuốc sát trùng, nên đã vô tình kéo ngắn thời gian vào viện lại bằng cách tắm tía cơ thể Ngân. Cánh tay Ken mò sang cơ thể Ngân một cách hần cho là "điều dĩ nhiên" và cũng chuẩn bị xoa bóp cho Ngân. Nhìn thấy cảnh này thì tay nó không còn đặt ở ngực Ken nữa mà là cái ghế ở sau lưng Ken.

1...2...3...

Nó hít sâu một hơi, rồi dùng lực quăng mạnh vào lưng Ken, khiến Ken đang trong trạng thái "phòng thủ bằng không" ngã sấp mặt xuống đất. Sau đó nó bồm lồm một đạp vào lưng Ken khiến anh chàng nằm hằn không dậy được (Bị đôi giày cao gót nó đạp vào lưng, cảm giác như nào chắc bạn đọc cũng tưởng tượng ra được nhỉ =]]])

Đàn em của hai đứa nó cũng nhanh chóng bắt được sóng, tách ra xử lí chỗ đàn em của Ken đang định xông ra cứu bang chủ. Xử lí nhanh chóng đám râu ria (Đàn em Ken mang theo ít hơn đàn em của nó)...À suýt quên...còn thằng mà Ken sai đi lấy giấy chuyển nhượng thì lúc quay lại thấy cảnh tượng hỗn độn thì chỉ kịp "o" một tiếng rồi...chuyển nhà vào viện nằm mấy tháng.

(Nói thêm một chút, vì chỉ là đánh nhau giữa các ban nhỏ lên không có cảnh máu chảy thành sông như mafia được, vì các cô chiêu cậu ấm nhà chúng ta đâu thể được bỏ mẹ dung túng quá, nên chỉ dừng ở cảnh đánh gãy tay gãy chân vào viện nằm vài tuần đến vài tháng thôi nhờ. =]]])

Xong đàn em của Ken, chúng ta lia bút về phía Ken...

Về phía Ken, sau khi bị nó nện gót giày vào lưng thì Ngân không tha, bồm thêm một đạp vào..."chân giữa" của anh chàng, khiến Ken thét to một tiếng rồi xụi lơ ôm lấy nơi bị đạp tận hưởng cảm giác tra tấn trước sau trái phải. Nó nhìn Ken. Rồi quay về phía Ngân cảm thán.

- E là anh ta...không "lên" được nữa rồi.

- Không lên được thì nằm dưới mà hưởng thụ.

- Ý chị là...

- Ở đây để mắt đến nó! Tao đi lấy đồ.- Ngân thấy đàn em đang tập trung dần về đây thì ngắt lời nó rồi đi vào một căn phòng xây ở gầm cầu thang, trông rất khó phát hiện. Nó nhìn đồng người nằm la liệt ở trên sàn nhà thì chep miệng rồi quay ra chia chia chọc chọc Ken.

Một lúc sau Ngân quay lại với một khay đồ trên tay, miêng treo một nụ cười nhếch môi quen thuộc. Để khay đồ lên quầy bar, Ngân bắt đầu lấy thuốc vào kim tiêm. Tiến về phía Ken, Ngân lắc lắc ống tiêm đã được lấy đầy một nửa xilanh chất lỏng màu xanh lơ ngồi xuống cạnh Ken, miêng vẫn nhếch nhẹ. Nó nhìn Ngân rồi vẫn tiếc tục chia chia chọc chọc.

- Để Di khám cho anh Ken một lượt rồi mình bắt đầu nha!- Nó nói rồi bắt đầu cời cúc áo của Ken. Cơ ngực rần rần, cơ bụng sáu múi dần hiện ra sau mỗi cái cúc nó cời. Nó sờ sờ cơ bụng của Ken cảm thán- Oa...cơ bụng anh Ken săn chắc thật đấy, chắc anh chăm tập luyện lắm, sờ rõ thích!- Nó mà vẫn nói vẫn không quên sờ sờ.

- Mày sờ đủ chưa?- Ngân hết kiên nhẫn nhìn nó. Lúc này nó mới thôi trò sàm sỡ. Luyến tiếc nhìn cơ thể Ken.

- Anh Ken đại lắm! Nếu mà anh không tin và nghe theo thằng Ley xui đại, đến đây cướp địa bàn của bọn này, thì anh vẫn sung sướng ngồi trên cao hưởng thụ sự chăm sóc của các bảo bối xinh tươi nóng bỏng. Nhưng anh lại tham đại, đem quân đến đây làm loạn, thì cuộc đời làm bang chủ sung sướng của anh phải kết thúc ở đây rồi.

- Sao mày biết thằng Ley bảo tao đến cướp địa bàn bọn mày?

- Sao em chả biết! Bốn hôm trước, bọn thằng Ley sang đây muốn cướp địa bàn bọn em, anh biết đấy, bọn nó thất bại, thằng Ley thì....mà thôi vớch nữa a cũng biết, nói trước mất vui. Anh kết nghĩa anh em với nó lên nó muốn anh hưởng thụ cùng mà....

- Không nói nhiều nữa, cái sai của mày là đã nghe theo thằng anh kết nghĩa của mày. Cho nên mày hãy tận hưởng cái sai đấy đi- Ngân ngắt lời nó rồi quay sang phía đàn em- Jan, Joe, giữ nó cho chị, chắc vào không gãy kim- Xong lại quay ra nói với Ken bằng giọng an ủi- Đừng lo, mọi chuyện xảy ra nhanh lắm.

Bắt được ven, Ngân đâm mũi kim vào bắp tay Ken. Từ từ đưa chất lỏng trong xilanh vào cơ thể Ken. Rút mũi kim ra, Ngân chậm rãi chờ phản ứng của Ken. Không lâu sau, Ken bắt đầu thở dốc, nó để ý thấy phần dưới cơ thể Ken đã dựng một "Túp lều nho nhỏ" (=[)])

- Wow...anh Ken phản ứng nhanh thật đấy.

- Đưa đến chỗ Gin! Bảo là quà sinh nhật muộn của chị với Di cho gã. Sau đó thì dọn dẹp chỗ này đi! Hôm nay đóng cửa!- Ngân phân phó rồi cùng nó ra ngoài.

Lấy xe ở gara, chị em nó ghé vào siêu thị mua thêm một đồng hồ có thực phẩm tươi sống, có đồ ăn nhanh, có bia, có nước ngọt, rồi sau đó đi về. Đến nhà lúc ấy đã bốn giờ chiều.

(Xi các bạn nha. Mình bận với lại bí ý tưởng ngôn từ quá lên không đăng được truyện, bây giờ mình hứa sẽ cố gắng đăng đều, các bạn đừng bơ mình nha. Pls~

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Vừa mở cửa ra đập ngay vào mắt nó là khuôn mặt bặm môi bất mãn của Minh, vẫn là dày vò cái điều khiển. Qua khóe mắt nhìn thấy nó đã về thì lại vút cái điều khiển sang một bên khoanh tay nắm môi quay ngoắt về một phía thể hiện là mình đang dỗi. Nhưng không thấy nó có phản ứng gì, thì quay ra trách nó:

- Sao em đi toàn để anh một mì....- Lời chưa ra khỏi miệng thì tịt hần vì ngoài nó ra Minh còn nhìn thấy Minh đang soi mình.- Di! Đờ ai gia lên phòng- Minh kênh kiệu quay mặt đi, tỏ thái độ không ưa kẻ đã đánh thuốc mình để mình vào cũi.

- Để tôi đi cất đồ đã.- Nó nói rồi cầm chỗ thức ăn đã mua đi vào phòng bếp. Để lại Ngân và Minh đang lờm lờm nhau ở phòng khách...

Nhanh chóng cất đồng hồ ăn lên mặt bàn trong bếp, nó đi ra thì thấy mình đang ở chân cầu thang.

- Chân anh đi được rồi à?- Nó chạy đến dìu Minh, thuận tiện hỏi.

- Cũng không hẳn, tạm chấp nhận được thôi.- Nó không nói thêm gì nữa, dìu Minh lên phòng, để lại Ngân ngẩn tò te ở dưới phòng khách.

- Hm...có zai là quên luôn chị em rồi.- Ngân lăm lăm chửi rồi đi vào bới túi đồ lấy lon bia và ít mực sậy, bỏ khô. Lại trở lại phòng khách bật tivi lên xem.

Nó dìu Minh đến cửa phòng, Minh vẫn giúp nó mở cửa như lần trước. Lần này thì nó khéo léo tránh các "chướng ngại vật" la liệt trên sàn, nhanh chóng kéo Minh về giường.

- Anh ăn gì để tôi lấy cho.

- À...cho anh một ít hoa quả, một lon coca, ít mực khô, ít bò khô, à cái ipad của em đâu, mang anh mượn xem phim.

- Đợi tôi một lát, à...anh có cần lấy tai nghe không?- Nó nhìn Minh cười sỗ khanh.

- Anh xem phim mà. Tai nghe làm gì?

- Ừ. Anh xem PHIM mà. Nhưng phải đeo tai nghe cho rõ chứ.- Nó nhấn mạnh chữ "phim" và khuôn mặt sỗ khanh vẫn còn đấy.

- Di! Em nghĩ cái gì đấy? Anh xem phim chương thôi mà.

- Ồ...lại còn phim chương nữa.

- Không nói với em nữa.- Minh giận dỗi quay mặt đi chỗ khác.

- Haha...- Nó cười khanh khách nhìn Minh dỗi, rồi đi ra ngoài lấy đồ cho hắn..

Đi xuống phòng. Ngân đang ngồi đó xem phim ma. Nhún vai quay vào bếp, nó không hứng thú gì với thể loại phim ma (Hay nói toạc ra là sợ=)). Đi về phía bàn để đồ đồ vừa mua được đặt trên bàn, nó bắt đầu bới đồ ăn cho Minh (Vâng, chính xác là bới)

- Bò khô, mực sấy, coca...còn gì nữa nhỉ? À...thêm ít hoa quả đi...nhưng mà nhiều quá...- Nó lăm bằm rồi ngó qua ngó lại thì thấy một chiếc giỏ đựng đồ gì đó mà bị nó vứt một xó, nó phần khởi chạy lại nhặt cái giỏ lên phui phui, chưa sạch, nó lại mò được chiếc chổi lông gà ở trên chạn bát, để cái giỏ lên bàn, nó tiếp phẩy phẩy phui phui. Cuối cùng cái giỏ cũng ra hồn cái giỏ. Sau đó nó để hết đồ đặc thức ăn vào đấy, xách lên phòng cho Minh. Tiếp đó lại lục chỗ nọ bới chỗ kia, đồ đặc gọn gàng bị vứt tóe tung, gãi gãi xoa xoa, miệng lăm bằm

- Quái, đầu mắt rồi nhỉ?

- Sao vậy Di?- Minh vừa ăn bò khô, vừa quay ra hỏi nó.

- Cái Ipad của tôi đ....Ah đúng rồi, tôi để ở ghế sofa ngoài phòng khách, đợi chút, tôi chạy xuống lấy cho anh.- chạy xuống phòng khách vẫn thấy Ngân chăm chú xem, vị trí ngồi so với trước không có thay đổi ngoài việc tay Ngân đã bắt đầu hoạt động đem thức ăn bỏ vào miệng.

Đi đến bên cạnh Ngân, nó lật đồng gọi dựa lên để kiểm cái máy và cố gắng để mắt không nhìn lên tivi. Cho đến khi nó lấy được cái máy thì đôi mắt đảo qua tivi, đúng đoạn con ma ập ra và âm thanh từ hai cái loa vang lên làm nó giật mình suýt rơi cái máy. Đường như lúc này Ngân mới để ý đến nó...

- Sao thế?

- À không... không... không... không... không có gì!

Nó ập ứng trả lời Ngân rồi tuốt luôn lên phòng đưa cho Minh cái máy.

- Này! Cầm lấy! Tôi đi nấu đồ ăn tối.- Nó đưa cho Minh cái máy rồi đi về phía tủ quần áo, lấy ra một bộ đồ mặc ở nhà rồi đi vào nhà tắm, tắm luôn. Còn Minh sau khi nó đi vào thì ngồi ngay ngắn dậy bắt đầu "Làm Gì Đó" với cái Ipad. Vừa nghịch vừa nhìn về phía nhà tắm, môi vẽ lên nụ cười.

Lúc nó đi ra thì trên người đã mặc một bộ Pijama thoải mái màu xanh. Liếc bẻ phía Minh, Minh đang chăm chú xem phim. Đến khi ra nó đến cửa thì Minh gọi giật lại.

- Di! Di! Máy làm sao nè, em lại đây xem đi.

- Làm sao?

- Anh đâu biết, đây này, nó cứ nháy ...

Minh đưa nó cái máy rồi nhân lúc nó không để ý, kéo ngã nó xuống giường, sau đó nằm đè lên người nó, miệng cười gian manh.

- Anh...chết tiệt...anh giám lừa tôi.

- Đâu có. Di. Em cũng thấy nó nháy thật mà.

- Hừ...bỏ tôi ra....anh định làm gì?

- Di à...- Đôi mắt Minh chuyển sang long lanh - Lúc trưa ý, mình còn đang dở chừng, chưa xong. Giờ làm nốt cho xong đi.

- Anh điên à...làm gì là làm gì. Bỏ ra để tôi đi nấu bữa tối.

- Không cần đâu. Tôi gọi đồ ăn nhanh là được rồi.

- Anh bỏ ra...um..

Không để nó nói nhiều nữa, Minh cúi xuống bịt miệng nó (bằng môi)

...

(Đôi lời của bạn tác giả lười biếng:

"Minh thật sự xin lỗi các bạn, nhưng có lẽ tạm thời mình phải dừng up chuyện trong một khoảng thời gian. Do mình đi làm về muộn và mệt nữa. Không nghĩ được gì nhiều để viết lên thường ăn quả bí rất to. Minh cảm ơn các bạn đọc đã ủng hộ và theo dõi chuyện của mình. Cảm ơn các bạn rất nhiều. Sau khi chuyện được up lại mình mong rằng các bạn đừng bỏ mình và đưa con tinh thần của mình. Cảm ơn và xin lỗi các bạn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20

Châm dứt nụ hôn bằng hơi thở dồn dập của Minh và hơi thở đứt quãng của nó. Minh để môi mình cọ xát với môi nó. Dùng lưỡi khẽ phác họa viền môi căng mọng của nó. Nhìn biểu tình trên khuôn mặt nó, mặt đỏ bừng, môi mím, mắt nhắm nghiền, không giám thở mạnh. Nhìn thấy bộ dạng này của nó Minh bật cười khe khẽ, tuy nhiên tiếng cười ấy của Minh vẫn làm nó bùng tình.- Hum....anh...chết tiết...anh....CMN...anh ..Aissssss...- Nó chỉ tay về phía Minh, nói không lưu loát, bèn bực bội vỗ tóc bỏ ra ngoài, bỏ lại Minh đang vừa cười thỏa mãn vừa ngồi sờ cái chỗ vừa tiếp xúc với nó. (Mối ý)

Nó đi xuống dưới nhà thì Ngân đã chuyển sang bộ phim khác vẫn là phim kinh dị. Nó hùng hổ đi vào phòng bếp lấy đồ ăn ra bắt đầu chế biến bữa tối.

Rầm...cách cách....xoảng...bụp....

Hàng loạt những âm thanh sống động phát ra từ trong bếp đã thu hút được sự chú ý của Ngân. Bỏ chỗ đồ ăn trên tay xuống cũng bỏ qua luôn bộ phim đang xem dở, Ngân tiến về nói phát ra âm thanh.

- Bị ốm à?- Ngân tựa người vào tường nhìn nó hỏi thăm.

- Đang sốt đây!- Nó vẫn bám chặt chỗ thức ăn (chắc là thịt) không ngẩng đầu trả lời Ngân.

- Ồ ờ...mặt đỏ tai đỏ, ốm nặng này, sốt cao đây.- Ngân bình phẩm khuôn mặt nó.

- Muốn ăn gì liệt kê ra để tao nấu, rồi ra ngoài loanh quanh trong này vướng víu tay chân. (Vì nó và Ngân bằng tuổi nên xưng hô hơi loạn mày tao chị em thay đổi lên tăng tăng =]])

- Hèm... chân gà nướng cay, sườn xào chua ngọt, gỏi nấm kim, làm khoai tây chiên, à còn mì xào thập cẩm, còn...còn..

- Rồi rồi, được rồi...được rồi, ra ngoài đi để tao nấu.- Nó vừa đẩy Ngân ra ngoài vừa nói.

- Nhanh lên đây,.....nhớ nấu nhanh đây...tao đói rồi.- Ngân nói vọng lại câu cuối rồi đi ra ngoài tiếp tục xem phim.

Một tiếng sau...~

Mùi thức ăn thơm nức bay ra từ phòng bếp tiếp tục thu hút sự chú ý của Ngân một lần nữa. Lò dò đi vào nhìn thấy trên bàn đã có cơ sở đồ ăn mà mình yêu thích, Ngân nhón lấy cái chân gà nướng đang định gặm thì tiếng nó vọng lại

- Chị lên đỡ Minh xuống hộ em và bỏ chân gà xuống, tay còn chưa rửa. Chốc nữa rửa tay rồi ăn.

- Tay tao vẫn sạch mà, nãy giờ xem phim tao vẫn bóc đồ ăn, mà sao mày không lên đỡ thằng cha đó mà lại là tao?- Ngân bắt măn để cái chân gà xuống nhưng lại nhón một miếng khoai tây chiên ăn, hỏi nó.

- Em đang xào mì! Không lên đỡ được.

- Được rồi nể lắm mới lên đỡ đây.- Nghe nó nói vậy, Ngân đành để lại một câu, nhón một miếng khoai tây chiên rồi mới đi ra.

Bước lên phòng nó, Ngân thân nhiên mở cửa mà không thèm để ý xem nhân vật trong kia có làm gì "... không. Mở cửa ra thì thấy Minh đang xem phim.

- Di anh đ...- Minh đang xem phim nghe thấy tiếng cửa động thì quay ra vui vẻ nhưng nhìn thấy nhân vật nào đó không phải Di thì xụ mặt- Em lên đây làm gì? Không lẽ hỏi thăm anh?

- Anh nghĩ tôi rảnh thế à? Di nó đang bận nấu ăn nên bảo tôi lên đỡ a xuống.- Ngân nói rồi liếc qua tay và chân của Minh. Sau đó lục lọi chiếc túi lúc nào cũng được đeo ở bên hông từ lúc tắm (Gọi nôm na là vật bất ly thân) lôi ra một lọ thuốc ném cho Minh.- Cầm lấy đi!

- Cái gì đây? Đừng bảo thuốc độc gì đó nhé!- Minh đón lấy lọ thuốc nhìn nhìn rồi hỏi Ngân

- Thuốc kích thích tế bào! Nó giúp mấy vết thương trên người anh lành nhanh hơn đây.

- Đúng thứ anh đang cần, cảm ơn em nhé Ngân!- Minh nháy mắt nhìn Ngân cười.

- Khỏi cần cảm ơn! Đi xuống, đừng để Di đợi lâu.

Lúc Ngân và Minh xuống thì nó đã ngồi đợi ở bàn ăn. Nhìn thấy Minh nó đứng dậy đi vào bếp. Ngân quay sang nhìn Minh kiểu " Anh lại chọc tức nó à" Minh cũng nhún vai lắc đầu trả lời ý bảo không biết nguyên nhân.

Minh ngồi vào bàn được một lúc thì nó cũng đi ra trên tay bưng một bát canh còn đang bốc hơi để trước mặt Minh.

- Cái gì đây?- Minh khuấy khuấy bát canh hỏi nó

- À canh trứng tào hàu hầm kỉ tử.

- Tác dụng của nó là gì?
- Vẫn là bổ máu.
- Thế của tao đâu?- Ngân đột nhiên chen ngang hỏi nó. Rồi không biết nó lấy đâu ra một đĩa thịt bò chua vẫn còn nguyên cục.
- Gặm đi. Bà nội vừa gửi cho chị em mình.
- Bravo....quá hoàn hảo.- Ngân cảm thán một câu rồi tập chung gặm thịt bò.
- Mau ăn đi không canh nguội!- Nó giục Minh rồi cầm cùi ăn com.

Ba người trên bàn không ai nói với ai câu nào. Đột nhiên Minh gấp thức ăn vào bát nó. Hành động này của Minh làm nó và Ngân đứng hình. Minh cười nói với nó:

- Em ăn nhiều vào trông em gầy quá.
- Ô ôi.....em gầy quá. Em cũng gầy Minh ơi- Ngân cảm thán rồi quay sang nó- Ô Di...mặt mày đỏ kìa.
- Không...không....không phải. Là nóng quá nên vậy.
- Có không? Tao thấy trong này rất mát mẻ nha. Còn hơi lạnh.- Ngân nói còn khoa trương xoa tay.
- Nóng mà....à Minh. Mai chúng tôi đi học anh ở nhà. Com và thức ăn tôi sẽ nấu sẵn để đó a chỉ cần hâm nóng lại.
- Anh không sao mà. Anh có thể đi. E chịu khó đỡ a vào lớp, còn chép bài....anh có bao giờ chép đâu.
- Đừng nói nhiều. A giám đốc đi nữa. Tôi sẽ gọi điện cho bác gái. Nói anh đánh nhau, bị người ta chém vào tay và chân, để xem anh làm thế nào!
- Nhưng đây là do e...
- Anh nghĩ bác tin tôi hay tin anh?
- Vậy thôi. Anh ở nhà vậy!
- Ngoan ngoan như thế ngay từ đầu có phải tốt hơn không.- Nó nói rồi xoa đầu Minh, sau đó tiếp tục ăn com. Mà không hề để ý đôi mắt của Ngân đang nhìn hai người. Sau đó như phát hiện ra điều gì Ngân nhìn Minh chằm chằm rồi tiếp tục ăn bữa tối.

(3 4 tháng một chương truyện. Minh phục mình quá, tốc độ chậm hơn cả con sên.=]] Nhưng các bạn đừng bỏ mình nha...~

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21

Sáng hôm sau nó dậy thật sớm vào bếp nấu ít đồ ăn cho Minh ở nhà ăn ba bữa, vừa nấu vừa ngân nga một bài hát...giống đó. Sau khi nấu xong viết một tờ giấy nhớ để lên tủ lạnh cho Minh, rồi đi lên phòng gọi Ngân đang nướng cổ thêm một chút nữa.

- Nào nào mau dậy đi bà tướng, nướng khét rồi kìa...
- Huh....cho tao ngủ thêm một chút nữa thôi.
- Dậy đi nào, chị em mình bùng học hai hôm rồi đó. Bùng nữa đuổi học đó.
- Kệ đi, dù sao tao với mày cũng đã học nhảy lớp từ năm 15 tuổi, mấy thứ kiến thức này cơ bản là không cần thiết. (Nó và Ngân trước học cùng nhau bên Anh, nhưng nó về nước trước)
- Nhưng vẫn phải đi học. Mau dậy, mau dậy, nay lên trường có trò hay đó. Không đi phí
- có chuyện gì? Có người hẹn mày đánh đấm, rồi m gọi tao ra thưởng thức tài năng của m tăng level sau ba năm tao không ở đây?
- Nộp! Đừng nghĩ e chỉ biết đánh đấm thế chứ! Là chuyện cô giáo vật lý thân yêu của chúng ta

- Ô. Nghe thú vị đấy...huhmm.....- Ngân vươn vai ngồi dậy thì nhận được một đồng phục áo nó ném vào người.

- Mau vào thay đồ đi. Vệ sinh cá nhân rồi còn ăn sáng để đi.

- Ok! Ok

15 phút sau

Ngân và nó đã bắt đầu một bữa sáng ngon lành trên bàn ăn. Còn Minh à? Thôi khỏi nói đi giờ vẫn còn đang say giấc rồi.

Sau đó nó và Ngân đến trường. Nhưng nó quên rằng hôm nay là thứ 6 nên hai đứa vẫn ngang nhiên mặc đồ ngoài thay vì đồng phục đi vào trường trước ánh mắt chăm chăm của học sinh trong trường.

Bước vào lớp một giọng nói chua chua điệu điệu xen lẫn mĩa mai chào đón chúng nó:

- Ấy dồ...hai bạn học sinh mới, hôm nay không mặc đồng phục sao? Chưa có đồng phục à?- Chi Bảo cất giọng chặn đường chúng nó

- Nhìn không biết à?- Nó liếc Chi Bảo rồi thả lại một câu khiến con bé cứng họng không nói được gì.

Nó và Ngân ngồi xuống bàn học rồi...nhìn nhau.

- Sao mày bảo trò hay gì?

- À...trò hay diễn ra lúc mình nghỉ học cơ. Làm gì còn ý.

- Mày nói dối?- Ngân nghiêng răng xấn tay áo

- Thì để cho Ngân dậy đi học ý. Hihi.

- Cười cái đầu mày ý. Mà này. Mày có đề ya thấy nay vào trường mình thật khác biệt không?

- Có. Vừa mới nhận ra luôn. Nay là thứ 6. Mình phải mặc đồng phục.

- Nhưng đồng phục ở đâu?

- Ở phòng văn thư ý. Mình đi lấy thôi.

Nói đoạn nó và Ngân lôi kéo nhau vào phòng văn thư lấy đồng phục của hai đứa. Trên đường đến nhà giám hiệu gặp Mỹ Linh và Chi Bảo đang đi với nhau. Nhìn thấy nó và Ngân đi ngang Mỹ Linh cất giọng nhẹ nhàng hỏi thăm

- Ah...em là EM GÁI của Minh sao?- Linh nhìn nó nhấn mạnh chữ em gái- Em vẫn chưa có đồng phục sao? Để chị đưa em đi.

- Thôi khỏi cần đi.- Nó nhếch môi- Nhà giám hiệu ngay kia, không cần chị phải nhọc lòng. À...tôi không phải em gái Minh, chúng tôi có mối quan hệ khăng khít hơn nhiều.- Nó nói rồi bỏ lại Linh ở đó kéo Ngân bỏ đi.

Sau khi lấy được đồng phục nó và Ngân đi vào nhà vệ sinh thay bộ đồ thường ngày ra và...vứt đi luôn. Nhẹ nhàng trong bộ đồng phục, hai đứa nó bước vào lớp trước ánh mắt ghen ghét của bọn con gái và háo sắc của bọn con trai

...

Bzzz...zz...zzzz

Đang chăm chú....nằm nghe nhạc thì điện thoại nó thông báo có tin nhắn đến. Lấy điện thoại ra thì hóa ra là Dạ Nguyên nhắn tới nói lão giáo sư đòi chỗ tiềm còn lại. Khẽ nhếch môi. Nó nhấn tin báo Nguyên hẹn hán đến bar Lick lấy tiền. Rồi cất điện thoại tiếp tục nghe nhạc.

~Ta tua tua tua nhanh~

Buổi học trôi qua nhanh chóng. Hiện tại nó và Ngân đã có mặt tại quán kem của chị Hạ. Nhâm nhi ly kem Ngân hỏi nó:

- Tối nay có vụ gì à?

- Có. Lão già giáo sư đòi tiền. Không biết có nên để lão không mở miệng nữa được không.

- Mày không có tiền nên định bùng à?

- Haizzza Ngân à. Sao chị lại nói em gái của mày như vậy chứ.

- Ai biết đâu ý. Mà tối nay tao đi cùng mày nhé.

- Cũng được thôi. Muốn tán tỉnh anh giáo già à? Hehe

- Mày có muốn ngày này năm sau là ngày giỗ đầu của mày không?

Xua tay ngo ý không muốn, nó cười cười tiếp tục ăn kem, thì thoảng lại thò sang ly kem của Ngân chôm chĩa.

- Di! Mai lại bùng học đi.

- Cô nương à, cái gì vậy? Có cần lười vậy không?

- Tao muốn đi chơi công viên.

- Lại vào Sun chơi chứ gì?

- Phải rồi. Đạo này hơi bị stress ý.

- Không được! Không thể chiều lắm này được! Cuối tuần này sẽ đi.

- Đi mà... đi mà Di- Ngân chu mỏ meo meo làm nũng nó.

- Lại cái trò này. Thôi được rồi. Lần này nữa thôi đấy. - Nó ngán ngẩm đầu hàng.

- Hìh...~ yêu Di- Ngân gửi nó nụ hôn gió rồi tiếp tục ăn kem.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22

Tối hôm đó...~

- Lại định đi đâu đấy?- Ngân thấy nó tỉ mỉ tô vẽ cho khuôn mặt thì hỏi

- Đi gặp đối tác. Hìh.- Nó cười đáp lại Ngân

- Mày bắt đầu tiếp quản công ty rồi à?

- Đâu có!

- Vậy sao nói đi gặp đối tác là sao?

- Àh...chuyện giáo viên vật lí thôi.

- À...hồi chiều mày có nói qua.- Ngân chợt nhớ

- Không đi cùng nữa sao?

- Không thèm nữa, nay tao mệt, ở nhà nghỉ ngơi mai lấy sức đi chơi.

- Chỉ chơi là nhanh thôi.

- Còn trẻ phải chơi chứ.

- Thôi em đi đây. Chút chút em về.- Nó đi ra cửa gửi đến Ngân một nụ hôn gió rồi biến mất.

...

Ở ngoài cửa bar Lick, Dạ Nguyên cùng lão giáo sư đã đứng đợi nó. Bước xuống khỏi chiếc xe taxi, lão sư đã vội tiến tới đón nó tranh thủ sờ tay nó 1 chút. Nó nhìn giáo sư giờ trò đùa liền đi vào mà không biết rằng cơ sở ảnh của nó đã bị chụp bởi người nào đó.

Cắt điện thoại, người thần bí nở nụ cười tính toán.

Trong phòng vip1...~

Lão giáo sư sau khi nhận nốt chỗ tiền còn lại thì tiến đến rót rượu bồi nó. (Ngược đời và vô lí nè :))) sau đó lúc nó đang nhâm nhi ly rượu thì tay gã tranh thủ khoác hồ lên vai nó, thì 1 giọng nói vang lên:

- Xem ra giáo sư đây không cần tay để lật sách rồi- Dạ Nguyên mắt lóe sát khí nói với vị giáo sư già.

- Ah, đâu có, tôi thấy vai áo em ấy có chút bẩn nên vurun tay phui thôi.

- Tôi mong là chỉ có vậy.- Dạ Nguyên ném cho lão già ánh mắt cảnh cáo rồi ngồi ngay gần Di.

Căn phòng im ắng cho đến khi tiếng chuông điện thoại của nó vang lên.

"Tinh....tang...tang"

- Có chuyện gì vậy?

(...)

- Ok. Vậy tôi luôn phòng cũ đi, em gọi Dạ Nguyên ra đợi- Cúp điện thoại nó quay ra nói với Dạ Nguyên- Anh ra ngoài đón Ngân vào đây nhé!

- Tôi biết rồi!

Khi Dạ Nguyên đi ra rồi thì lão già lại lần nữa cầm ly rượu tiến đến gần nó. Choàng tay qua vai và cụng ly với nó. Nó không nói gì chỉ uống cạn ly rượu, khẽ cười.

Ngoài cánh cửa khép hờ, một người con gái vẫn đang nhanh chóng lưu lại những khoảnh khắc thân mật bên trong căn phòng với nụ cười đắc ý.

- Này. Cô làm cái gì ở đây vậy?- Dạ Nguyên không biết từ khi nào xuất hiện đằng sau cô gái.

- Ah- Cô gái giật mình quay lại- *Trời đập! Đẹp trai như vậy*- Nhìn thấy Nguyên cô gái ngẩn người rồi nẩy ra một suy nghĩ sau đó vội lấp bắp- Ah...không có. Tôi nhầm phòng. Xin lỗi!- Rồi lập tức bỏ đi.

Nhìn theo bóng dáng cô ta Nguyên mở cửa bước vào. Lúc này lão giáo sư đã vôi cách xa nó.

- Có chuyện gì ở ngoài vậy? Ngân đâu.

- Ngân nói đi WC sẽ vào sau.

- Ok. Cậu tiến giáo sư về đi.

- Mời giáo sư!- Nguyên lạnh te nói

- À.. Vâng...được rồi!- Vị giáo sư đi ra ngoài và không hề biết đang có chuyện gì đang đợi mình.

Khi giáo sư vừa đi ra thì Ngân cũng bước vào

- Báo bồi. Sao đã đổi ý rồi. Nào đến đây gia thương!- Nó ngả ngón nói với Ngân.

- Hừ. Này. Mà có chắc là gã Minh ý bị ngã rất nặng không?

- Đâu biết. Bị em đâm như vậy. Còn bị mảnh sành cứa vài. Chắc là nặng đi. Mãi chảy toe toét mà.

- Sao tao thấy vừa nãy gã có thể đi lại bình thường rồi.

- Chắc do e chăm sóc gã tốt hihi.

- Mà mới chăm hẳn được 3 bữa. Là tiền chắc. Tao nghĩ hẳn gã vờ.

- Cái gì cơ? Thằng này giám lừa em á?

- Thế mà nghĩ mà là ai?

- CMN! Em phải xử hắn.

- Thôi. Có chạy được đâu. Xõa đã rồi về.- Ngân rót rượu rồi nhẹ nhàng nói với nó lòng thâm nghĩ. *Anh mau chân mà chôn đi Minh à*

Ở địa phương nào đó, có một chàng trai liên tiếp hát hơi ^^

...

Tối hôm đó nó về nhà thì Minh đã bốc hơi.

- AAAAAAAA...x1000- Trong đêm tối tiếng hét ai hoán của ai đó vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Vẫn Có Một Người Luôn Yêu Tôi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.